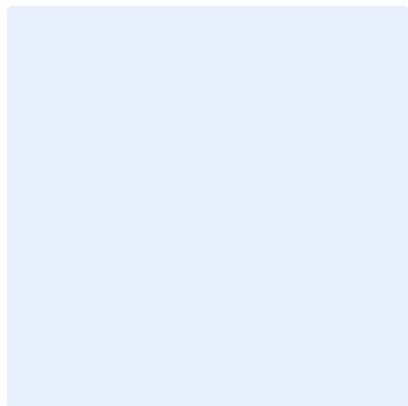

Stat och Informalitet

Ett förhållande mellan kommun och
strandskydd

Författare
Rita Wahlström & Samuel Gök

Handledare
Robin Biddulph

Kandidatuppsats i Geografi med kulturgeografisk inriktning
VT17

Institutionen för ekonomi och samhälle
Avdelningen för Kulturgeografi
Handelshögskolan vid
Göteborgs Universitet

GÖTEBORGS UNIVERSITET
HANDELSHÖGSKOLAN

Uppsats/Examensarbete:	15 hp
Kurs:	GE4200
Nivå:	Kandidat
Termin/år:	VT17
Handledare:	Robin Biddulph
Examinator:	Jonas Lindberg
Nyckelord:	informalitet, formalisering, värdefixering, strandskydd

---

ABSTRACT

Informality, actions ‘on the fringes of the law’, is a term often associated with illegal actions and businesses within the economic subject field. However, a new group of scholars have studied the term from a new perspective. Within this new perspective, informality has a strong relationship with the state, specifically in relation to how informality emerges and appears in physical space. This thesis departs from these scholars and aims to understand the relationship between state and informality from a Swedish municipal perspective, by examining the state’s motivations and interpretations of place and legality.

A case in the municipality of Halmstad has been analysed using concepts from this new perspective in order to understand how the informal practice emerged and to analyse its relation to the state. Three different perceptions of how the relationship between the state and informality works have been depicted in order to draw comparisons with the study case. In this way, the thesis is able to draw clear conclusions about what kind of relationship there is in Halmstad municipality. Therefore discourse analysis and interviews have been chosen as methods. Discourse analysis provides insight into the meaning of the municipality's words in relation to the case, and the motivations behind municipality decisions, and the interviews contribute to clarification of the results of the discourse analysis.

The case study deals with shore protection legislation and a business established within a protected area without the correct, formal building permits. The business was established in the area to satisfy a public interest, and the municipality has sought to obtain legally binding permanent construction permits retrospectively. This involves the formalization of informal activities in order to meet the needs that the municipality perceives in the area. This understanding of the relationship between the state and informality is shared with Colin McFarlane's research.

Sammanfattning

Informalitet, handlingar 'on the fringes of the law', är ett begrepp ofta förknippat med illegala handlingar och verksamheter inom det ekonomiska ämnesområdet. Emellertid har en grupp nya forskare undersökt begreppet från ett annorlunda perspektiv. Inom detta perspektiv har informalitet ett starkt förhållande till staten, specifikt i relation till hur informalitet uppstår och framstår i det fysiska rummet. Uppsatsen utgår ifrån dessa forskare och eftersträvar att förstå förhållandet mellan stat och informalitet från ett svensk kommunalt perspektiv via statens motiveringar och tolkningar av plats och lag.

För att möjliggöra en sådan undersökning har ett fall i Halmstad kommun analyserats med koncept från det nya forskningsperspektivet för att komma åt hur den informella handlingen uppstod och dess relation till staten. Tre olika uppfattningar om hur förhållandet mellan staten och informalitet fungerar redovisats för att dra jämförelser med studiens fall. Uppsatsen önskar då kunna dra tydliga slutsatser om vilket sorts förhållande det rör sig om i Halmstad kommun. Därför har diskursanalys och samtalsintervjuer valts ut som metoder.

Diskursanalysen bidrar med insikt till betydelsen av kommunens ord i relation till fallet, dess motiveringar, och samtalsintervjuer bidrar med klargörelse till diskursanalysens resultat.

Studiens fall behandlar specifikt strandskyddslagstiftningen och en verksamhet som etablerats inom ett strandskyddsområde utan befintligt bygglov. Verksamheten etablerades i området för att tillfredsställa ett allmänintresse och kommunen har försökt att få lagkraftig permanent bygglov via detaljplan. Det är en formalisering av den informella verksamheten för att säkerställa och tillgodose de behov som kommunen uppfattar finns i området. En uppfattning av förhållandet mellan stat och informalitet som delas med Colin McFarlanes forskning.

Förord

Ett intresse för laglighet har alltid varit av stor betydelse för våra studier, och har i samband med kurser inom Nord och Syd relationer, samt Internationella relationer gett oss möjligheter att vidare utforska detta intresse geografiskt. Informalitet är ett begrepp som problematiserar handlingar där det råder osäkerhet om de verkar inom lagen eller inte. Denna kandidatuppsats har gett oss tillfälle att utforska i kontexten av ett fall rörande strandskyddslagstiftningen och en verksamhet i Halmstad kommun.

Vi vill tacka alla samtliga medmänniskor som deltagit och bidragit till studien, som har gjort detta arbete möjligt. Ett stort tack till de tjänstemän och politiker som valde att delta i studien och som delade med sig oersättlig kunskap.

Till kursansvarig Jonas Lindberg, Sofia Thorsson och våra kurskamrater som bidragit med värdefull kritik och tips.

Men framförallt till vår handledare Robin Biddulph som har väglett oss med en järnhandske vars kritik, stöd och erfarenheter har varit ovärderliga, och något vi kommer att dra lärdom av inför framtida studier.

Rita Wahlström och Samuel Gök

2017-05-26

Innehållsförteckning

Introduktion	7
<i>Problemformulering</i>	8
<i>Syfte & Frågeställningar</i>	9
<i>Avgränsningar</i>	10
<i>Disposition</i>	10
<i>Begreppsdefinitioner</i>	11
Informalitet & Formalitet	11
Staten	11
Strandskyddet	12
Teori	13
<i>Inledning</i>	13
<i>Förhållandet mellan staten och informalitet</i>	13
<i>Värdefixering</i>	15
<i>Tre förhållanden mellan stat och informalitet</i>	16
Partiskhet och selektiv markutveckling i albanska kustområden	17
Statlig formalisering av informella byggnationer.....	18
Statlig kontroll av offentliga rum via informalitet	20
Metod	23
<i>Kvalitativ tillvägagångssätt</i>	23
<i>Material</i>	24
Genomförande av diskursanalys	26
<i>Samtalsintervju</i>	27
Genomförande av intervju.....	27
<i>Eftertanke och källkritik</i>	29
Studieområde – Kontext för studien	30
<i>Fallets tidslinje</i>	31
Resultat	32
<i>Inledning</i>	32
<i>Kommunens uppfattning av stranden och strandskyddet</i>	32
Stranden.....	32
Värdefixering av Tylösand.....	35
Strandskyddet	36
<i>Kommunens motiveringar och informalitet</i>	39
Kommunens motiveringar kring Salt	39
Informalitet?.....	41
<i>Förhållandet mellan Halmstad kommun och informalitet</i>	43
Partiskhet och selektiv demolering.....	43
Formalisering av det informella	44

Kontroll över offentliga rum	46
Diskussion av resultat och analys	48
Slutsats	50
Referenser	51
<i>GIS Referenser</i>	56
<i>Bilagor</i>	57
Bilaga 1 - Intervjufrågor	57
Bilaga 2 – Kartor	58

Introduktion

Vad staten är och hur den fungerar har länge varit ett intresse inom forskningsvärlden, och en mångfald av teorier har skapats för att förstå staten. Inom statsteorin har det under en lång tid förhållit sig till teorier i stil med Max Weber (Williams, Meth & Willis, 2009, s. 65-69).

Enligt Weber är staten en enhetlig aktör, uppdelad i olika organ som under en normativ konsensus tjänar det primära syftet av att säkerställa statens auktoritära makt. Även om statens olika organ och dess flera representanter agerar olika i tillämpningen av lagar, är detta för att det ibland krävs för att tjäna statens slutgiltiga ändamål, vilket är att bibehålla dess makt (Dusza, 1989, s. 100). I mer modern tid har teoretiker som Bob Jessop (2016) argumenterat för staten som ett komplext kollektiv. Detta kollektiv består av olika centrala institutionella organ med olika syften, resurser och makt som samverkar med varandra. Dessa leds av politiker och andra statstjänstemän som agerar i statens namn efter egna intressen, men som samtidigt är påverkade av sin position och institutions syfte, samt dess roll i det statliga kollektiva systemet (Jessop, 2016, s. 247). Emellertid har det dykt upp nya perspektiv och sätt att förstå staten på, detta genom att applicera ett nytt begrepp: informalitet.

Informalitet är ofta associerat med olaglighet, former av bosättning och handel av individer och grupper som sker utanför lagliga strukturer och processer (Porter, 2011, s. 115).

Begreppet har i stor utsträckning blivit bekant med nationalekonomen Hernando de Sotos teorier och den ekonomiska sektorn. Utifrån dem är informalitet verksamheter som undgår statens laga arm, men som har potential att integreras in i formella strukturer för att förbättra liv och bidra till ekonomisk tillväxt (De Soto, 2001; McFarlane, 2012, s. 92; Briggs, 2011, s. 131-132).

Ananya Roy har dock börjat använda informalitet utanför den ekonomiska sektorn och har applicerat den i förhållande till staten (Alsayyad & Roy, 2004; Roy, 2007). Detta är något andra geografer har byggt vidare på och har i deras forskning bidragit till ett nytt sätt att se på informalitet. Att informalitet, handlingar "*on the fringes of the law*" (Haid, 2017, s. 290), inte är något som sker helt i statens frånvaro. Staten kan till och med använda informalitet för att tillgodose särskilda intressen och förverkliga specifika ändamål (Davis, 2017, s. 322). Den grupp forskare som antagit detta perspektiv har bidragit med fysiska exempel på detta förhållande. Respektive forskare ger sin uppfattning av hur förhållandet mellan informalitet och staten fungerar (Haid, 2017; Loukas & Triantis, 2016; McFarlane, 2012).

Den nya inriktningen fokuserar på informalitet i förhållande till staten med nya påståenden som kopplar informalitet till något som inte bara präglar misslyckade och svaga länder i det Globala Syd, men även som ett förekommande fenomen i det Globala Nord (Davis, 2017, s. 322). Med andra ord argumenteras det att informalitet är ett nytt och annorlunda sätt att förstå staten på i samband med informella aktiviteter, och inte bara något tillhörande misslyckade ekonomier i Globala Syd (Boudreau & Davis, 2017, s. 154). Därmed är det av intresse att utforska detta förhållande mellan informalitet och staten utifrån en svensk kontext för att bidra till forskningen av att förstå informalitet och staten som samverkande fenomen även i Globala Nord.

Problemformulering

I detta spår har det framkommit tecken på ett sådant förhållande i Sverige när det kommer till strandskyddslagstiftningen. Strandskyddet är en lagstiftning som skyddar strandområden från ny bebyggelse för att bevara naturliv, samt allmänhetens tillgänglighet och möjligheter till friluftsliv på stranden (MB 7: 13, 16). Förvaltningsmyndigheten Naturvårdsverket och det anlitate konsultföretaget WSP (William Sale Partnership) har dock betonat problem. Problem gällande utfärdande av dispens (undantag) från strandskyddet från den lokala staten, det vill säga kommunerna. Rapporter från dessa visar hur kommunernas beslut rörande dispens har varit: “ ... *felaktiga eller tveksamma utifrån lagstiftningen ...* ” (Naturvårdsverket, 2011, s. 34), och “ ... *att det råder stora brister i såväl kunskap som kompetens när det gäller att bedöma om syftena med strandskyddet uppfylls.* ” (WSP, 2013, s. 80). Med andra ord råder det tveksamheter kring kommunernas implementering av strandskyddslagen i praktiken gällande dispenser. Enligt WSP:s samlade bedömning drogs slutsatsen att endast “ ... *15 % av de kommunala dispensbesluten är formellt korrekta, ...* ” (WSP, 2013, s. 91). Det vill säga 85 % av kommunalt utgivna dispenser anses inte vara korrekta enligt strandskyddslagen. Med utgångspunkt i dessa tveksamheter är det av intresse att undersöka studiens fall som berör implementering av strandskyddet utifrån informalitet. Ett sådant fall där en kommun har försökt ge dispens åt ett bygge inom det generella strandskyddet kommer att undersökas.

Dispens för ett bygge skulle tilldelas i Tylösand, en tätort i Halmstad kommun, där kommunen försökte etablera en restaurang inom ett skyddat strandområde. Kommunen bedömde att verksamheten skulle få permanent tillstånd i området, vilket medförde att en

lokal invånare överklagade beslutet (Länsstyrelsen Hallands län, 2015). Och trots tidigare uppmaningar från bland annat Länsstyrelsen Hallands län, om att permanent tillstånd i området går emot strandskyddslagen, fortsatte kommunen arbetet mot en permanent etablering av restaurangen (Samhällsbyggnadsutskottet, 2014b). Fallet har senare blivit föremål för debatt (Hallandsposten, 2016).

Detta kan argumenteras vara en informell handling där staten, kommunen, har tolkat strandskyddslagstiftningen på ett sätt som möjliggör ett önskvärt ändamål som är en laglig permanent etablering av restaurangen. Studien har utgått från kommunen som ett exempel på staten, eftersom informaliteten beskriven av WSP är på kommunal nivå och det är där studien har sitt fokus. Tveksamma dispensutgivningar av kommuner är ett utbrett fenomen i hela landet och det är därmed av intresse att undersöka ett lokalt fall via en kommun. Kommunens tolkning av lag och dess implementering av den är tänkt att bidra till en förståelse av förhållandet mellan staten och informalitet. Det är av intresse att förstå staten, närmare bestämt kommunens beslut, varför kommunen agerat som den gjort genom att granska dess motiveringar till denna handling i förhållande till hur de har tolkat strandskyddslagstiftningen. Statens förhållande till informalitet säger alltså något om statens natur, hur och varför den gör som den gör. Den nya forskningen har således gett utrymme och inspiration att undersöka informalitet för att komma åt en förklaring för staten, i detta fall kommunens möjliga förhållande till begreppet (Davis, 2017, s. 316-317, 322).

Syfte & Frågeställningar

Syftet är att förstå förhållandet mellan staten och informalitet från ett lokalt kommunalt perspektiv via dess motiveringar och tolkningar av platsen och lagen. För att uppnå detta syfte kommer frågeställningarna att appliceras till studiens fall, till hur Halmstad kommun har hanterat fallet av restaurang Salt i Tylösand.

- Hur uppfattar Halmstad kommun värdet av stranden och strandskyddets syfte?
- Hur motiverar Halmstad kommun sitt beslutsfattande om att etablera en restaurangverksamhet i ett strandskyddat område?
- Vilket förhållande har Halmstad kommun till informalitet utifrån den nya forskningen i ämnesområdet om informalitet och staten?

Avgränsningar

Arbetet har förhållit sig till kustområdet i Tylösand inom Halmstad kommun där verksamheten fallet behandlar befinner sig i, Tyludden 1:1. Det omfattar ”100 meter från strandkanten ... ” (Naturvårdsverket, 2016). Tidsmässigt avgränsas studien till inom studiens exempel, fallet Salt, vilket är mellan 2003 och 2017. Detta är från när verksamheten byggdes till att kommunen fick avslag på bygget 2015 och 2016, till idag då kommunen fortfarande försöker få igenom bygget. Pragmatiska skäl begränsade även en bredare undersökning som inkluderade andra fall, vilket hade varit nyttigt för att kunna mäta fenomenet på en mer generell nivå.

Disposition

Kapitlet om begreppsdefinitioner börjar med att introducera uppsatsens huvudsakliga begrepp informalitet, formalitet, stat och strandskyddslagen. Detta för att läsaren ska veta vad begreppen innebär i studien. Teorikapitlet går vidare med att beskriva hur informalitet har applicerats som ett begrepp akademiskt, och hur ny forskning ser på begreppet i förhållande till staten. Det är ett nytt forskningsperspektiv som uppsatsen kommer att utgå ifrån, och leder in till konceptet värdefixering. Ett senare avsnitt i teorin beskriver tre olika fall av förhållandet mellan stat och informalitet från diverse författare för att jämföra med studiens fall. Kapitlet därefter redogör för de kvalitativa metoderna samtalsintervju och diskursanalys, hur de har tillämpats och dokumenten som har analyserats. I kapitlet för resultat och analys presenteras och analyseras resultaten från intervjuerna och diskursanalysen. Resultaten analyseras även med hjälp av uppsatsens teori, det vill säga värdefixering och de tre teoretiska fallen. Uppsatsen fortsätter med en diskussion av resultatet och analysen, och uppsatsen avslutas med en slutsats. Där besvaras studiens frågeställningar och förhållandet mellan kommunen och informalitet sammanfattas.

Begreppsdefinitioner

Informalitet & Formalitet

Informalitet är framförallt i sin övergripande definition kopplat till aktiviteter som inte gått igenom en fullständigt laglig officiell procedur (Porter, 2011, s. 116), handlingar som befinner sig *”on the fringes of the law”* (Haid, 2017, s. 290). *”By its very definition, in fact, informality has been understood as comprised of activities that operate illicitly (and sometimes illegally) ... ”* (Davis, 2017, s. 319). För att illustrera detta; en informell handling kan vara att sälja eller bygga på en plats utan det specifika tillståndet, men samtidigt har handlingen fått officiellt samtycke från staten och/eller allmänheten (Triantis & Vatavali, 2016, s. 291).

Informalitet tolkas dock inte som en direkt motsats till formalitet utan skapas i samband med det formella. Formella processer som utgivande av tillstånd eller statliga kontroller har genomförts trots lagliga motsägelser. T.ex. i fall där polisen har fått lagliga befogenheter genom beslut från exekutiva statsorgan, från en formell process, att utöva ID-kontroller i jakt på olaga invånare för att minska kriminalitet, vilket inte är tillåtet utan konkreta bevis eller misstankar. Beslut som dessa möjliggör således informella handlingar, ID-kontroller, som samtidigt frihetsberövar medborgare (Haid, 2017, s. 290 & 294). Formalitet är således inte nödvändigtvis synonymt med laglighet eller legitimitet, utan är mer av en representation av laglighet och legitimitet. Vidare i teorin kommer studien att fortsätta utforska dessa begrepp, specifikt informalitet, och illustrera med flera exempel.

Staten

I denna studie är staten definierad som en auktoritet med makt att kontrollera sin befolkning och det geografiska området under dess styre. Det vill säga *“A nation or territory considered as an organized political community under one government.”* (Oxford English Dictionaries, u.å.). En stat kan dock även vara uppdelad i flera nivåer av stat och territorie, *“one of the areas with limited law-making powers that together make up a country controlled by a central government ... ”* (Longman Dictionary Online, u.å.). Trots att den lokala staten har ett mindre maktutrymme än den nationella, åtnjuter den fortfarande en betydande makt över dess kontrollområde. Studiens fokus förhåller sig till en sådan lokal stat, närmare bestämt Halmstad Kommun.

Strandskyddet

Beteckningsnamnet ”strandskydd” tillkom i svensk lagstiftning först 1950, syftet var då att bevara stränderna för allmänheten, på grund av att den ansågs ha ett värde för friluftslivet. Idag har syftet utvidgats till att inkludera en bevaring av land- och vattenområden, med orsak av att de växt och djurliv som vistas i dessa anses ha ett biologisk värde (Naturvårdsverket, 2016). Enligt Naturvårdsverket (2016) och Miljöbalken (MB 7:13) ska strandskyddet vara aktivt i Sveriges samtliga stränder, insjöar och vattendrag. Detta ska gälla oberoende av storlek både i tätort och glesbebyggelse. Kombinerat med detta och allemansrättslig tillgång ska detta trygga förutsättningarna, och ett bevarande av djur- och växtlivet både på land och vatten med goda livsvillkor.

Det generella strandskyddet gäller på ett avstånd av 100 meter från strandlinjen, och då omfattas land, vatten, samt de miljöer som existerar under dessa (Naturvårdsverket, 2016). Dock kan strandskyddet utökas till ett avstånd av 200 eller 300 meter på begäran av länsstyrelsen om de anser att det är nödvändigt för att kunna säkerhetsställa syftet med strandskyddet (MB 7: 14 & 18). Det existerar undantagsfall där strandskyddet inte är aktivt gällande, platser som dessa är bland annat tätorter (Naturvårdsverket, 2016). Det råder förbud på att införa nya byggnader, anläggningar eller göra ändringar på befintliga objekt i strandskyddade områden som anses kunna underminera allemansrätten, alltså förmågan att kunna röra sig fritt på dessa områden. Det får inte medföras någon aktivitet, t.ex. grävning som på något sätt kan störa eller försämra hälsan för det rådande växt- och djurlivet (Naturvårdsverket, 2016) & (MB 7:15).

Teori

Inledning

Teoriavsnittet är avsett till att ge en fördjupad överblick av informalitet från det nya forskningsperspektivet, samt dess förhållande till staten enligt forskarna bakom detta perspektiv. Läsaren ska kunna förstå hur ett sådant förhållande kan se ut och fungera för att kunna relatera till studiens fall.

Först kommer teorin att behandla hur staten har ett förhållande med informalitet som generellt delas mellan majoriteten av det nya perspektivets forskare. Studien kommer att tillämpa ett antal olika förhållanden mellan staten och informalitet. Därefter kommer termen värdefixering in vilket kommer att sätta grunden för studiens metodik att undersöka stat och informalitet. Det kommer att handla om hur rummets värde spelar en väsentlig roll i hur informalitet uppstår och hur staten är delaktig i detta, och kommer därefter att illustreras i tre konkreta exempel från tidigare forskning. Närmare bestämt från fyra olika författare om hur ett förhållande mellan staten och informalitet är inom den nya forskningen om informalitet. Det är dessa olika förhållanden som studien kommer att dra paralleller, likheter och skillnader till fallet. Slutligen sammanfattas de tre olika förhållanden mellan stat och informalitet, samt hur de ska tillämpas i analysen.

Förhållandet mellan staten och informalitet

Länge har informalitet varit förknippat med fattiga och underutvecklade ekonomier i det Globala Syd, där människor blivit tvungna att anpassa sig genom informella sysselsättningar (Williams, Meth & Willis, 2014, s. 183). Frånvaro av reglerande institutioner, såsom statliga myndigheter som förser allmänheten med äganderättigheter, t.ex. rörande mark och verksamheter, gör att människor hamnar utanför den lagliga sfären av det som betraktas vara formellt (Boudreau & Davis, 2017, s. 152-153; Lombard & Huxley, 2011, s. 122-123). Informalitet sker därmed i statens frånvaro och är något som staten inte är kapabel till att förhindra eller kontrollera (Porter, 2011, s. 116). Davis (2017) påstår att detta är ett alltför simpelt synsätt. Hon argumenterar att "*States and their agents (police, bureaucrats, planners, etc.) purposefully use informality ...*" (Davis, 2017, s.319).

Davis och andra geografiska forskare har genom detta perspektiv kunnat bilda nya uppfattningar och påståenden om staten och informalitet. Uppfattningar och påståenden som dragit inspiration från Ananya Roys forskning (McFarlane, 2012, s. 93; Porter, 2011, s. 115-116; Haid, 2017, s. 290; Triantis & Vatavali, 2016, s. 291), där hon har regelbundet kritiserat sättet som informalitet vanligtvis används inom forskningsvärlden. T.ex. som synonymt med fattigdom och kopplat till isolering från det globala kapitalistiska systemet. Ytterligare problematiserar Roy hur sådana uppfattningar tenderar att lägga ansvaret för fattigdomen på de fattiga och ignorerar statens roll och ansvar (Roy, 2005, s. 148). Istället kopplar hon informalitet till staten vars makt kan avgöra huruvida informalitet kan uppstå i rummet eller inte.

Davis (2017), Haid (2017), McFarlane (2012), och Triantis och Vatavali (2016) förklarar utifrån egen forskning hur staten aktivt kan använda informalitet. Enligt dessa har staten en relation till informalitet då den är delaktig i hur informalitet uppstår, och därmed har staten influens över informalitet. På grund av statens roll som förvaltare av lag och dess praktik har den makten att upprätthålla och implementera lagen som den uppfattar den att vara (Haid, 2017, s. 290-291; Davis, 2017, s. 321; McFarlane, 2012, s. 94; Triantis & Vatavali, 2016, s. 300). Haid (2017) betonar att staten har makten över tillämpningen av det lagliga regelverket som styr det vardagliga livet, vilket därmed ger belägg till vad som kan betraktas vara rätt och fel, när och var vissa handlingar är acceptabla respektive oacceptabla (Haid, 2017, s. 290).

Enligt Davis (2017) kan denna makt utövas flexibelt i förhållande till lagar som är öppna för olika tolkningar när de ska tillämpas. Staten må ha makten att utöva sin reglerande makt inför samhället som legal auktoritet, men det är inte alltid i dess intresse att göra så, att gå helt utefter lagen (Davis, 2017, s. 321). Enligt Jessop (2016) på grund av specifika agendor hos statliga myndigheter och aktörer, och för Weber enligt Karl Dusz (1989) beror det på bevarandet av statens enhetliga intressen. Beroende på olika relaterade kontext kan staten således behöva anpassa sitt utförande av lagen i praktiken (Boudreau & Davis, 2017, s. 155, 162; Haid, 2017, s. 290; Jessop, 2016, s. 28, 68; Dusz, 1989, s. 95, 103).

Detta nya perspektiv förstår att staten har influens och kontroll över informalitet, definierat som aktiviteter *"on the fringes of the law"* (Haid, 2017, s. 290), och utnyttjar denna makt på olika sätt (Davis, 2017, s. 316, 319; McFarlane, 2012, s. 94; Triantis & Vatavali, 2016, s. 289). Detta utvecklar Haid (2017) vidare, att staten med denna agens över lagen kan strikt

kontrollera, förbjuda och förhindra vissa aktiviteter. Men även tolerera, uppmuntra eller gå utanför deras lagliga och legitima räckvidd för att implementera dem (Haid, 2017, s. 290-291; Davis, 2017, s.319-320; Boudreau & Davis, 2017, s. 156).

McFarlane (2012) följer i Ananya Roys fotspår och problematiserar hur informalitet möjliggörs genom att betona de värden som präglar det fysiska rummet i förhållande till staten. Hur informalitet kan verka informellt och eventuellt legitimt inför allmänheten (McFarlane, 2012, s. 93-94, 100), vilket leder in till nästa kapitel.

Värdefixering

En fixering av värde innebär att handlingar och diskurser inom ett rum genererar och reflekterar det som är lämpligt, men även olämpligt, samt för vem eller vilka (McFarlane, 2012, s. 93; Porter, 2011, s. 116). Detta utgår från de mer kritiska synsätten på informalitet, där grunden för studiens metodik baseras på att:

“If formality operates through the fixing of value, including the mapping of spatial value, then informality operates through the constant negotiability of value ... “

(Alsayyad & Roy, 2004, s. 5).

Författare som Kah-Wee Lee och Colin McFarlane använder detta citat och bygger vidare hur fixering av värde på rummet tar uttryck i form av urbaniseringsprocesser och produktionen av det fysiska rummet (Lee, 2014, s. 2634; McFarlane, 2012, s. 93). Enligt dessa författare kan informalitet användas av de med makt, inte minst staten, för att förändra värdet av en plats då de har makten att förhandla om värdet. Vad som är rätt och fel, lagligt och olagligt, blir otydligt och det ger de med diskursiv makt möjlighet att uttala sig om det och bestämma ett värde (Lee, 2014, s. 2623-2624; McFarlane, 2012, s. 93).

Detta exemplifierar McFarlane (2012) med ett fall i Mumbai, Indien. Slummen, som en informell aktivitet, associerades regelbundet av staten med smuts och orenlighet. Denna värdefixering användes som ett sätt att legitimera ett ingripande för att förändra rummet, det vill säga ta bort smutsen, alltså slummen. Detta skedde via ett domstolsbeslut för att förverkliga ett annat värde som fixerades till rummet, vilket var rummets potential till att modernisera staden (McFarlane, 2012, s. 93, 100).

Denna makt att uttala sig och definiera värdet av en plats genom informalitet är något som Lee knyter specifikt till urbanisering. Han menar att de som har makten över utvecklingen och planeringen av rum kan förhandla värdet av det informella (Lee, 2014, s. 2623). I Macau ville staten göra casino-verksamheterna delaktiga i en neoliberal urban utvecklingsplan, vilket ledde till att informella aktiviteter ökade i vissa områden. Detta hände avsiktligt för att möjliggöra ökade vinster hos casino-verksamheterna inom områdena, och gav utrymme till att planera staden utifrån ett fritt marknadsperspektiv (Lee, 2014, s. 2623-2625).

Det slutgiltiga argumentet dessa forskare bidrar med är att informalitet är delaktig i produktionen av fysiska rum. Informalitet bidrar med ett förhandlingsbart värde, och beroende på vilket värde som fixeras kan det avgöra om informella handlingar antingen hör hemma i rummet som casinoindustrin i Macau, eller inte som slummen i Mumbai (McFarlane, 2012, s. 93; Lee, 2014, s. 2623, 2627-2628). Detta återkopplas till Ananya Roy, om att staten har en styrande roll i förhållande till informalitet. Hon påpekar att via statens planerande och legala makt kan den avgöra vilka informella handlingar som ska frodas eller försvinna (Roy, 2005, s. 149).

Lee och McFarlane har utgått ifrån och utvecklat citatet om värdefixering som ett hjälpmedel till att utföra forskning om informalitet (Lee, 2014, s. 2634; McFarlane, 2012, s. 93). På så sätt har studien även utgått från värdefixering som ett sätt att undersöka informalitet i förhållande till staten, och att förstå en aspekt av statens handlingar utifrån informalitet (Davis, 2017, s. 322).

Tre förhållanden mellan stat och informalitet

Olika författare har skilda uppfattningar om hur förhållandet mellan staten och informalitet fungerar. Dessa förhållanden präglas ofta av kontexten där det uppstår diverse former av informalitet och är kopplade till diverse rum (McFarlane, 2012, s. 105). För att ge en bred förståelse om hur förhållandet mellan informalitet och staten kan fungera i olika sammanhang, och inom olika statliga nivåer, kommer tre exempel presenteras. Paralleller, likheter och skillnader mellan dessa och studiens fall kommer senare att dras, vilket kommer att ge förståelse till staten och vilken roll informalitet har i dess styrande. Dessa exempel har valts på grund av att de har ett nära fokus på statens handlingar i samband med informalitet.

Partiskhet och selektiv markutveckling i albanska kustområden

Loukas Triantis och Fereniki Vatavali (2016) menar i detta albanska exempel att informalitet uppstod på grund av motsägelsefulla och bristande marklagstiftningar, på nationell som lokal nivå, specifikt inom populära kustområden. Detta grundar sig i centralregeringens eftersträvande att främja ekonomisk tillväxt via reformer av markrättigheter och markutveckling. Omfattande strukturella, institutionella och juridiska förändringar sattes igång för att integrera områden i en kapitalistisk utvecklingsmodell. Markreformer uppkom därefter som ett resultat av dessa förändringar, till exempel privatisering av mark (Triantis & Vatavali, 2016, s. 290).

Detta skapade dock motsägelser eftersom ny lagstiftning tillämpades selektivt i kontrast med redan befintliga lagar. Ett exempel var att enligt nya direktiv från Världsbanken skulle informella bosättningar integreras genom att bli tilldelade officiella marktitlar och rättigheter, men detta skedde selektivt. I markområden, vid attraktiva kuster designerade som "priority coastal development areas", demolerades istället byggnader enligt en lagstiftning från 90-talet för att ge rum åt turismutveckling. Selektiviteten berördes även av andra intressen. I en kustnära bosättning kallad Jal berörde demoleringen till stor del kommersiella byggnader och inte bostäder på grund av varierande syften. Det kunde handla om att avlägsna verksamheter associerade med regeringens meningsmotståndare, att försköna vissa områden, eller att manipulera väljare till sin sida (Ibid, s. 293-295).

Den lokala regeringen i Jal, Himara kommunen, var generellt emot demoleringarna och valde att stödja påverkade familjer i deras protest. Motsägelserna gjorde även att lokala statstjänstemän endast kunde ge bygglov verbalt, speciellt när det berörde deras personliga relationer till vissa människor (Ibid, s. 298). Den centrala regeringen var också selektiv och gav officiellt godkännande för att bygga ett exklusivt turistkomplex trots att det saknades tillstånd för det. Delvis berodde det på den centrala regeringens relationer med ekonomiska eliter som gjorde att komplexet blev politiskt skyddat (Ibid, s. 296). Konsekvent öppnade de oklara lagarna rum för vissa aktörer att selektivt utnyttja specifika lagstiftningar, och det gav upphov till att informalitet uppstod i olika former, påverkade av olika intressen (Ibid, s. 300). T.ex. hur den centrala regeringen demolerade byggnader som de egentligen enligt lag ska legalisera, samt den lokala regeringens verbala tillstånd för att tillfredsställa lokalbefolkningen. Detta gäller även delar av civilsamhället som bosatte sig på omtvistad mark på grund av att lagar försvårade deras möjligheter till en bostad (Ibid, s. 295, 298, 300).

Triantis och Vatavali (2016) menar att informalitet är producerat på grund av att lagstiftningarna tvingar statliga och civila aktörer till olika former av informalitet för att tillgodose diverse grupperns intressen och behov. Ytterligare att det sker annorlunda på olika statsnivåer, centralt och lokalt. Detta är hur förhållandet mellan staten och informalitet fungerar enligt dessa författare, vad lagen och i förlängning staten inte kan tillgodose, gör istället informalitet (Triantis & Vatavali, 2016, s. 300).

Statlig formalisering av informella byggnationer

Colin McFarlane (2016) har ett perspektiv på hur stat-informalitet förhållandet fungerar utifrån en kombination av informella handlingar och formella ingripanden där lag används av staten som ett verktyg. Monsunöversvämningarna i Mumbai 2005 är ett exempel på en händelse som belyste detta förhållande mellan informalitet och staten.

År 2005 drabbades Mumbai, Indien, av svåra monsunöversvämningar. Översvämningarna kostade över tusen liv och förlust av hem och egendom. En nationell debatt blossades upp där aktivister, journalister och organisationer påpekade att en stor orsak till översvämningen berodde på skövling av mangroveskogor. Detta hände i känsliga kustområden för att ge plats åt markexploatering och infrastruktur. Media uppmärksammade den indiska lagen "Coastal Regulation Zone", som betonar att det är förbjudet med byggen på känsliga kustområden. Lagen säger dock att det är tillåtet att bygga jämte vägar vid kusten, och det observerades hur staten definierat vägar som inte existerade för att kunna göra bebyggelse tänkbart (Ibid, s. 94, 97-98).

Utöver skövlingen av mangroveskogor genomfördes även demolering av slum i dessa kustområden. Bakgrund till varför staten har agerat som den har gjort, kan beskrivas i ett citat av Asher Ghertner:

" ... a shift in court rulings that position slums as nuisances that pollute public spaces rather than as neighbourhoods where the state has failed to provide adequate services (such as water, sanitation, drainage and rubbish collection). The new value accorded to the notion of "nuisance" reflects the efforts by the politico-corporate elite of cities like Delhi and Mumbai to become "world-class cities"—i.e. clean and nuisance-free, and therefore slum-free."
(McFarlane, 2012, s. 93, 95).

Med andra ord har slum deklarerats av staten som hinder och problemområden som behöver bekämpas för att kunna främja utveckling i eftersträvandet av att göra indiska storstäder till populära destinationer på internationell nivå och standard. Slummen, som en plats för informella aktiviteter utan officiellt lagliga tillstånd, betonades vara problemet snarare än att staten misslyckat integrera den med resten av staden. Det utvecklades en diskurs där slummen ofta betecknades som platser präglade av "nuisances" - "besvärligheter" som förorenar offentliga rum. Resultatet blev att slummen började demoleras och rensas bort för att ge plats åt privata intressenter i fastighetsmarknaden. Det uppstod då ett skifte i debatten om informalitet då krisen kunde åskådliggöra statens felanvändning vid tillämpning av lagar och regleringar (McFarlane, 2012, s. 93, 99).

Staten är då förstådd som den statliga regeringen och dess flera styrande nationella, regionala och lokala organ. Informalitet är inte enbart av det civila samhället, men har en stark statlig koppling som McFarlane illustrerar (McFarlane, 2012, s. 90-91). Staten har auktoritet över lag och dess användning, vilket även inkluderar felanvändning av lag som möjliggör informalitet och vad för informalitet som är "olagligt" (McFarlane, 2012, s. 93, 106).

Med andra ord använde sig staten av formalisering som ett verktyg. Först målade de upp slummen diskursivt som ett problemområde och undanröjde den. Därefter utförde de en formell handling (via Coastal Regulation Zone), alltså tillämpade en laglig process, för att möjliggöra det informella bygget vid kusten (Ibid, s. 100). I den offentliga debatten talades det om att staten hade agerat i favör för enskilda aktörer: "*politico-corporate elite*" (Ibid, s. 93), som strävade efter att göra Mumbai till en stad av världsklass, och ville lätta på regleringar för att expandera fastighetsmarknaden och industrin. I denna vision passade inte slum och fattigdom in, vilket gjorde att staten sökte efter kryphål för att få bort slum och därmed förverkliga sin vision, vilket de kunde genom formalisering (McFarlane, 2012, s. 97-100).

McFarlane (2016) betonar hur översvämningen har blottat hur staten producerat informalitet genom att utnyttja formella medel, det vill säga lagar och regleringar. Hans argument är att informalitet i kombination med formella processer, såsom implementering av lag, policy och regleringar, fungerar som ett styrande verktyg för staten (Ibid, s. 92, 94). Staten tillämpar både formella och informella handlingar som tillsammans producerar det fysiska rummet. Detta för att tillfredsställa de hög-ekonomiska och korporativa intressena som staten står i

nära relation till för att skapa en stad i världsklass. Förhållandet mellan stat och informalitet beskrivs därmed fungera genom en kombination av formalisering och informella handlingar för att tjäna statens relation till specifika intressen, i detta fall primärt korporativa och ekonomiska (McFarlane, 2012, s. 93, 105-106).

Statlig kontroll av offentliga rum via informalitet

Haid (2017) utvecklar ett annat stat-informalitet förhållande med exempel i Berlin, Tyskland, där staten har både ignorerat och gått utanför det lagliga ramverket i sin reglering av stadens fysiska rum och invånare. Att vardagliga statliga handlingar och beslut är i sig både formella och informella samtidigt. Det vill säga att varje formell handling involverar informella handlingar och vice versa (Ibid, s. 298). Enligt honom så strävar staten efter att kontrollera sin befolkning med sin styrande makt och att det är något som kräver flexibilitet. Att varje statlig handling övervägs och ses i sin kontext, vilket avgör hur lagar implementeras och hur informalitet manifesteras i det fysiska rummet. Detta exemplifieras med två fall i Berlin som båda är i offentliga parker, en kallad Görlitzer Park och den andra kallad Preußenpark.

Görlitzer Park är en park som beskrivs vara ett populärt och attraktivt användningsområde för en mångfald av människor. På senare tid har dock parken i media blivit förknippad med drogförsäljning, tiggeri, nedskräpning och kriminalitet. Staten (i form av staden) utropade då området som ett fall av "*crime burdened locations*" (Haid, 2017, s. 294), och gav polisen utrymme för att ta till ytterligare rättsliga metoder för att åtgärda problemen. Denna åtgärd genererade undantagszoner som stadsadministrationens verkställande organ kan utse.

Definitionen och kriterierna för vad ett sådant område innebär är vaga och öppen för tolkning. Resultatet blev att inom dessa zoner gick polisen utanför det officiella lagliga protokollet för att utföra sina tjänster. Polisen tog sig ansvaret att bland annat införa verifikationskontroller på människors ID-handlingar utan konkreta misstankar eller bevis på att brott hade utförts. Detta stred mot andra lagliga regelverk som att polisen inte får frihetsberöva någon utan konkreta misstankar om brott, vilket ledde till en het debatt (Haid, 2017, s. 294-295).

Med andra ord använde staten ett formellt regelverk, att deklarerat specifika problemområden, för att legitimera och därmed möjliggöra informella handlingar. Detta med de specifika ändamålen att "städa upp staden", förbättra ryktet och motverka kriminalitet. Mer grundligt är det ett sätt för staten att reglera och kontrollera sin befolkning i rummet. Statens åtgärd till det

utsedda problemet i Görlitzer Park hänvisar till Haid's påstående om att staten brukar både formella och informella handlingar i dess dagliga praktik. Genom att ge polisen rätt till handlingar utanför deras normala befogenheter, via en formell procedur, kunde polisen bekämpa den utsedda informaliteten i parken genom att själv använda informella metoder (Haid, 2017, s. 295).

I det tidigare nämnda fallet med thaimatförsäljning i Preußenpark, Berlin, ville staten ha kvar verksamheterna trots att de saknade tillstånd, med motivering av att det var populärt och en turistmagnet. Detta väckte protester som handlade om att försäljningen medförde utbredd nedskräpning och dålig hygien. Staten började därefter utföra diverse kontroller och regler för att reglera verksamheten, och då tillmötesgå invånarnas klagomål. Emellertid fick inte försäljarna lagligt tillstånd för sina verksamheter eftersom staten inte ville skapa konflikt med de invånare som var emot försäljningen. I Preußenpark bidrog försäljningen till turism och var ett populärt ställe för många invånare medan i Görlitzer ansågs informaliteten som ful och smutsig. Detta belyser att staten flexibelt tillämpar lagar och reglering där det passar in för särskilda ändamål. Ändamål som stärker bilden av staten som legitim och korrekt inför allmänheten vilket medför kontroll över statens befolkning och rum. För att uppnå dessa ändamål, vare sig det är för att hålla en plats ren och okriminell eller för att bevara en turistdestination, har staten en reglerande makt som både är formell och informell (Ibid, s. 295, 297-298).

Sammanfattning av tre förhållanden

Samtliga exempel om selektiv demolering, formalisering av det informella, och kontroll över offentliga rum, påvisar att informalitet är något som rör sig 'on the fringes of the law' och har ett förhållande till staten. Forskarna bakom dessa exempel har olika uppfattningar av hur förhållandet mellan staten och informalitet fungerar. Dessa ska nu sammanfattas för att särskilja distinktioner från vardera exempel för att på ett tydligt sätt applicera dem i studiens analys.

Partiskhet och selektiv demolering: Staten producerar informalitet på grund av motsägelsefulla lagstiftningar som inte kan tillgodose diverse aktörers intressen och behov. Vad som indikerar på ett sådant förhållande är partiskhet, att statliga tjänstemän implementerar lag selektivt för att främja något av eget intresse.

Formalisering av det informella: Staten använder formalitet för att möjliggöra informalitet som ett sätt att uppfylla särskilda intressenters ändamål. Detta förhållande utmärks av formalisering, specifikt att staten diskursivt målar upp ett problem som ger legitimitet till ett ingripande. Ett ingripande som sker genom tillämpning av formella procedurer som möjliggör för realisering av särskilda ekonomiska ändamål som annars inte hade varit lagliga.

Kontroll över offentliga rum: Staten är “two-faced”, den tillämpar formella och informella handlingar samtidigt, och gör detta med flexibilitet för att ha kontroll över sin befolkning och det fysiska rummet. Det som staten anser vara acceptabelt inför lagen på en plats, kan i sin tur vara icke acceptabelt på annan, vilket staten reflekterar i sina handlingar och beslut. Staten agerar således utefter kontext, där både formalitet och informalitet används för att förstärka dess kontroll över befolkningen och rummet.

Förhållandena mellan stat och informalitet, samt värdefixering är två koncept som kommer att användas för att angripa studiens egna fall. För att avslöja det förhållandet som Halmstad kommun har med sin specifika informalitet, kommer uppmärksamhet att riktas mot studieområdet och dess egenskaper som kommunen betonar värde på. De tre ovannämnda exemplen erbjuder flera infallsvinklar och perspektiv att studera studiens informalitet ifrån. Att dra paralleller till samtliga, trots deras olikheter, öppnar upp för fler sätt att se hur fallets förhållande fungerar. De karaktärsdrag som utmärker respektive förhållande erbjuder kontext och mönster för identifikation som kan sättas i kontrast till studiens forskningsfall. Detta undersöks genom att observera hur kommunen i fråga formulerar diskurser kring studieområdet, och vilka egenskaper som genomsyrar dessa. Karaktäristiska drag i dessa diskurser kommer sättas i relation till fallen i Albanien, Indien och Tyskland för att vägleda en identifikation av stat-informalitet förhållandet i Halmstad kommun.

Metod

Kvalitativ tillvägagångssätt

Fokuset är kulturgeografiskt med centrering på statens förhållande till informalitet som utforskas med hjälp av studiens fall. Samtidigt kommer fallet att jämföras med tidigare exempel av statlig informalitet. Studien kommer således koncentreras till staten, Halmstad kommun. Därmed kommer det att inkludera representanter från kommunen med inblick i fallet och relaterade dokument för fullständig kontext. Denna kontext ger inblick till vad kommunens förhållande till informalitet kan vara och vilka värden som representerar informalitetens uppkomst, det vill säga restaurangverksamheten. De värden som förekommer kan ha olika innebörd och kopplas till diverse former av förhållanden som redovisats i teorin.

Värdefixering berättar något om vad det är kommunen vill betona ett värde på.

Samtalsintervjuer och textanalyser kommer att tillämpas för att få inblick i vilka värden som kommunen betonar. Fixering av värde i rummet talar om vad kommunen tycker är tillåtet respektive otillåtet att göra, specifikt i förhållande till informalitet. Hur kommunen värderar stranden, strandskyddet och studieområdet, samt restaurangverksamheten ger insikt till motiveringarna och anledningarna för kommunens beslut.

Den skriftliga textanalysen kommer att vara i form av en diskursanalys. Detta eftersom diskursanalyser betonar och särskiljer meningen bakom ord, och hjälper att identifiera egenskaper hos särskilda värden som kommunen betonar (Dittmer, 2010, s. 284).

Samtalsintervju är en metod som har tillämpats i tidigare forskning inom det här nya fältet om informalitet (till exempel, Triantis & Vatavali, 2016; McFarlane, 2012; Haid, 2017), och bedöms därmed vara lämplig för studien. Dessutom finns det möjlighet att klarlägga vissa slutsatser och resultat från diskursanalysen. Det vill säga tydliggöra vad som har hittats.

Bent Flyvberg (2004) menar att kunskap från kvalitativa enfallstudier kan på flera sätt vara mer relevant än kunskap från kvantitativa metoder. Studien anser vi bidrar med relevant kunskap eftersom den bidrar till ett nytt teoretiskt perspektiv på informalitet. Ytterligare hör detta ihop med att exemplifiering medverkar i att öppna upp teorier och antaganden för andra potentiella svar och är därför av akademisk vikt (Flyvberg, 2004, s. 126). Jamie Baxter och John Eyles (1996) betonar kvalitativa enfallstudier som viktiga, att kontextrika fall kan sättas i

sammanhang med liknande fall, och att dessa möjliggör för jämförelser som underlättar för att dra generaliserande slutsatser (Baxter & Eyles, 1996, s. 515-516).

Material

Diskursanalysens material kommer att bestå utav följande primärkällor.

Källa	Beskrivning
<i>Miljökonsekvensbeskrivning, Detaljplan för del av Tyludden 1:1</i> (Tema Stadsbyggnad, 2012)	Undersökning av detaljplanens potentiella konsekvenser för miljön utav ett anlitat bolag.
<i>Framtidsplan 2030</i> (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a)	Översiktsplan av Halmstad kommun. Används som strategiskt underlag vid samhällsplanering.
<i>Granskningsutlåtandet för del av Tyludden 1:1</i> (Samhällsbyggnadskontoret, 2014b)	Sammanställning av skriftliga synpunkter från personer och myndigheter som är berörda av planförslaget, dvs. detaljplan.
<i>Planbeskrivning, Antagandehandling tillhörande detaljplan för del av Tyludden 1:1</i> (Samhällsbyggnadskontoret, 2014c)	Beskrivning av detaljplanen, dess genomförande samt motiveringar för planens relevans.
<i>Beslut avseende överprövning och överklagande av kommunfullmäktiges beslut att anta detaljplan för del av Tyludden 1:1</i> (Länsstyrelsen Hallands län, 2015)	Genomgång av länsstyrelsens beslut av att upphäva kommunens antagande av detaljplanen.

Tabell 1 - Material för diskursanalys
Table 1 – Discourse analysis material

Ytterligare händelser och dokument finns tillgängliga för analys. Ett exempel är detaljplanen för del av Tyludden 1:7 som skulle möjliggöra restaurang Salt och samlingslokal tillsammans med varmbadhus. Även den blev avslagen via mark- och miljödomstolen (Halmstad kommun, 2017b; Samhällsbyggnadskontoret, 2015, s. 16, 18). Dock anser vi att den tidigare framförda samlingen av dokument om Tyludden 1:1 är av störst relevans för studiens syfte. Detta eftersom de bidrar med ett fullständigt händelseförlopp och skedde efter kommunen misslyckades att ge restaurangen permanent bygglov.

Diskursanalys

Diskursanalys utgör en av de valda metoderna för denna studie, och motiveras av intresset att vilja förstå hur och varför staten resonerar och motiverar sitt beslutsfattande, som i detta fall anses vara informellt. Studerandet av text med fokus på hur staten ger röst för sina tolkningar och motiveringar för deras hantering av lagen, strävar till få en helhetsbild över fallet som informellt.

“Discourse in society can be performative as well as descriptive because they are embedded in material social practices, codes of behaviour, institutions and constructed environments”

(Dittmer, 2010, s. 284).

Alltså går det att avslöja statens beteende, dess resonemang och motivering genom att granska dess egna ord. Diskursanalysen kommer att grundas på en modell framtagen av Ernesto Laclau och Chantal Mouffe. Diskurs (ord) betraktas som tecken, tecken är öppna för tolkning, och det är när dessa tolkas som det skapas en betydelseprocess där diskursen ges mening. De exemplifierar med vanliga ord i politiken som demokrati som de menar är ett omstritt tecken (Laclau & Mouffe, 2001, s. 109, 129 & 132). Modellen har fokus på politiska processer, närmare bestämt på innehållet i politiken och hur denna utvecklas genom språket. För dem består diskurser av konflikt och spänningar, men även låsning eller fixering av betydelser som utmärker diskursen. T.ex. ett fall i Argentina där ordet terrorism fixerades till specifika tecken som det tidigare inte förknippats med för att möjliggöra militärjuntans maktutövning. Ordet användes diskursivt i samband med “unga nunnor”, “tokar”, och “sjukdom” som ett sätt att tillskriva mening på grupper och därmed påverka allmänhetens bild av dessa. Detta för att vinna legitimitet för sina handlingar. Införandet av nya tecken och element i diskursen visar därmed hur diskurser både är öppna för förändring och fixering (Bergström & Boréus, 2012, s. 369-370; Laclau & Mouffe, 2001, s. 134).

Anknytning av detta görs vidare till konceptet värdefixering som syftar till att avgöra vilka handlingar som är möjliga att genomföra i det fysiska rummet (Davis, 2017, s. 321). Statens uppfattning av t.ex. strandskyddet och dess uttalade motiveringar tillåter oss att ta fallet och särskilja utmärkande drag. Dessa drag sätts i jämförelse med vad tidigare författares exempel har utmärkt som ett förhållande mellan stat och informalitet. Detta kommer då ta oss närmare till vad förhållandet mellan staten, Halmstad kommun, och informalitet är.

Genomförande av diskursanalys

Analysen genomfördes med hjälp av följande diskursanalytiska verktyg.

Vid analys av översiktsplanen, Framtidsplan 2030, riktade vi fokus på särskilda element som återknöt till studiens fall. Ord som valdes ut att studera var: ”kust”, ”strand”, ”strandskydd”, och ”Tylösand”, ord som präglar studiens fall och studieområde. Vid upprepande inläsning av dessa applicerade vi verktyget *element*, ”*tecken som är utsatta för ständig kamp och som förblir mångtydiga*” (Bergström & Boréus, 2012, s. 365). Ett förekommande fenomen vid inläsningen var att i samband med dessa specifika ord föregicks det en kamp om ordens innebörd. De blev mångtydiga och kunde framställas med flera innebörder när de studerades med tillhörande paragrafer, de två allra vanligaste innebörderna kan sammanfattas med diskursena ”utveckling” och ”bevarande”, vilket kommer redovisas vidare i resultat och analys.

Mastersignifikant, ”*tecken för överordnade identiteter*”, var ett tecken som applicerades på de element som fick en överordnad association till särskilda identifierade egenskaper. T.ex. Tylösand förekom diskursivt i sin helhet som ”viktig” i flera avseenden. Ett element kan ha flera innebörder, men en eller flera av dessa kan vägas tyngre och genomsyra hela betydelsen av elementet (Bergström & Boréus, 2012, s. 367, 373). Detta hör ihop med värdefixering då värdet av ett rum kan vara förhandlingsbart, specifikt i förhållande till informalitet, och kan reflektera vad som kan vara acceptabelt i rummet (McFarlane, 2012, s. 93). Med andra ord att vissa värden kan överskugga andra värden och influera hur rummet behandlas.

Ekvivalenskedja, ”*sättet som vissa tecken är kopplade till varandra*”, blev relevant att använda när särskilda element fick en förstärkande funktion genom att de användes i relation till ett system av distinktioner (Bergström & Boréus, 2012, s. 367, 373). Tylösand användes t.ex. upprepande i samband med turism, rekreation, dragningskraft och allmänintresse. Verktöget användes för att peka ut både positiva och negativa parallella mönster till särskilda element, vilket illustrerar ordens betydelse i förhållande till varandra och studiens fall. T.ex. hade Tylösand i högre utsträckning positiva förbindelser med ”utveckling” än ”bevarande”. Något som kan reflektera helheten till värdet och intresset som ligger bakom fallet. Och likvärt har andra element fått en mer negativ klang i diskursen, vilket kommer redovisas i resultat och analys.

Samtalsintervju

En ytterligare metod inom detta fall har inkluderat *samtalsintervjuer*, en variant av en informantundersökning (Esaiasson et al., 2017, s. 235-237). Studien söker efter specifika informanternas erfarenheter och deras kunskap som beslutsfattare i relation till studieområdet. Med anledning av detta motiveras upplägget av specifika basfrågor, samma frågor till olika informanter. Specifikt för att försöka framkalla olika svar som kan underminera, förstärka eller problematisera resultaten i den skriftliga diskursanalysen. Emellertid har intervjuerna inte genomgått en diskursanalys utan har endast jämförts med resultaten av den skriftliga diskursanalysen, t.ex. för konfirmation eller avfärdning av vissa analytiska påståenden.

Urval

Studiens intervjupersoner är aktivt sysselsatta på kommunal nivå inom studieområdet. Urvalet av dessa individer gjordes utifrån en centralitetssprincipp till fallets beslutsfattning. Alltså rör det sig om personer som arbetat med detaljplanen, deltagit i beslutsfattandet, eller har en position som kan påverka liknande beslut (Esaiasson et al, 2017, s. 260-263, 285; McDowell, 2010, s. 158). Specifikt rör studien om politiker som varit delaktiga i beslutsfattandet av detaljplanen Tyludden 1:1 (Samhällsbyggnadskontoret, 2015, s. 18), och tjänstemän i en hög position som kan påverka.

Genomförande av intervju

Ett informationsblad skickades ut via mail till de informanter vi önskade komma i kontakt med. Dess innehåll har redogjort för syftet med vår studie, och betydelsen av deras deltagande. Den har betonat varför just de har blivit utvalda, och vilka rättigheter de som informanter kan tillämpa, t.ex. anonymitet och val av plats för en intervju om så önskas. Fastställande av tid och plats för intervju har skett via både e-mail, telefon och SMS. Samtliga intervjuer har genomförts i Rådhuset, Halmstad kommun. Samtliga har blivit tillfrågade om de önskar vara anonyma, samt om arbetet i sin helhet borde anonymiseras med respekt till Halmstad Kommuns varumärke. Informanterna har enhetligt gett sitt godkännande för att arbetet förblir offentligt, samt deras namn och poster. Informanterna har ytterligare på plats innan start av intervju blivit informerade om en av författarnas tidigare erfarenhet i studieområdet. Samt att en anhörig till författaren driver en verksamhet inom studieområdet, och att denne även är en som överklagat bygglov rörande verksamheten som arbetet har som exempel på informalitet (Vetenskapsrådet, 2002, s. 7).

Upplägget har varit semistrukturerat i den meningen att vi hade specifika basfrågor, följt av uppföljningsfrågor som ställdes när vi upplevde att informanterna kunde vidareutveckla, eller ge ett mer innehållsrikt svar på. De inledande frågorna har behandlat enklare personuppgifter, som hur länge de har varit sysselsatt under sin post, vad som motivera dem att ta posten, och vad deras bild av studieområdet är. Detta för att värma upp informanten, och upprätta en god stämning inför de mer direkta och tematiska frågorna som rör studiens syfte. Ytterligare har direkta frågor blivit aktuellt när vi upplevt att informanten behövts vägledas in i ett ämne som berört syftet och problemformuleringen (Esaiasson et al, 2017, s. 274). Intervjuerna tog plats under datumet 2017-05-15, samt 2017-05-16, och varierade mellan 40 till 60 minuter i längd.

Informanter

Namn	Beskrivning
Kjell Helgesson (Centerpartiet) Intervjudatum: 2017-05-15	Ordförande för byggnadsnämnden Mandatperiod: 2014 - 2018
Torsten Rosenqvist Intervjudatum: 2017-05-15	Tillförordnad förvaltningschef på samhällsbyggnadskontoret Tillträde 2016 tillsvidare
Bertil Andersson (Socialdemokraterna) Intervjudatum: 2017-05-16	Kommunalråd, 2:e vice ordförande i samhällsbyggnadsutskottet Mandatperiod: 2014 - 2018
Henrik Oretorp (Centerpartiet) Intervjudatum: 2017-05-16	Ordförande för samhällsbyggnadsutskottet Mandatperiod: 2014 - 2018

Tabell 2 - Utvalda informanter för samtalsintervjuer
Table 2 – Informants chosen for interviews

Samtliga informanter har godkänt inspelning av intervjuerna, och fått förklarade att syftet med en inspelning är för att försäkra att ord inte förvrängs vid eventuell citering av respektive informant. Inspelningen har också varit en förutsättande funktion för att göra intervjuerna mer avslappnade, att fokus kan riktas på samtalets dynamik, samt att det tillför eftertanke vid svar istället för fokus på anteckning. Inspelningarna har därefter transkriberats ord för ord i ett dokument. Detta för att underlätta analys och iakttagelse av innehållsrik information som kanske inte snappats upp under självaste intervjuerna.

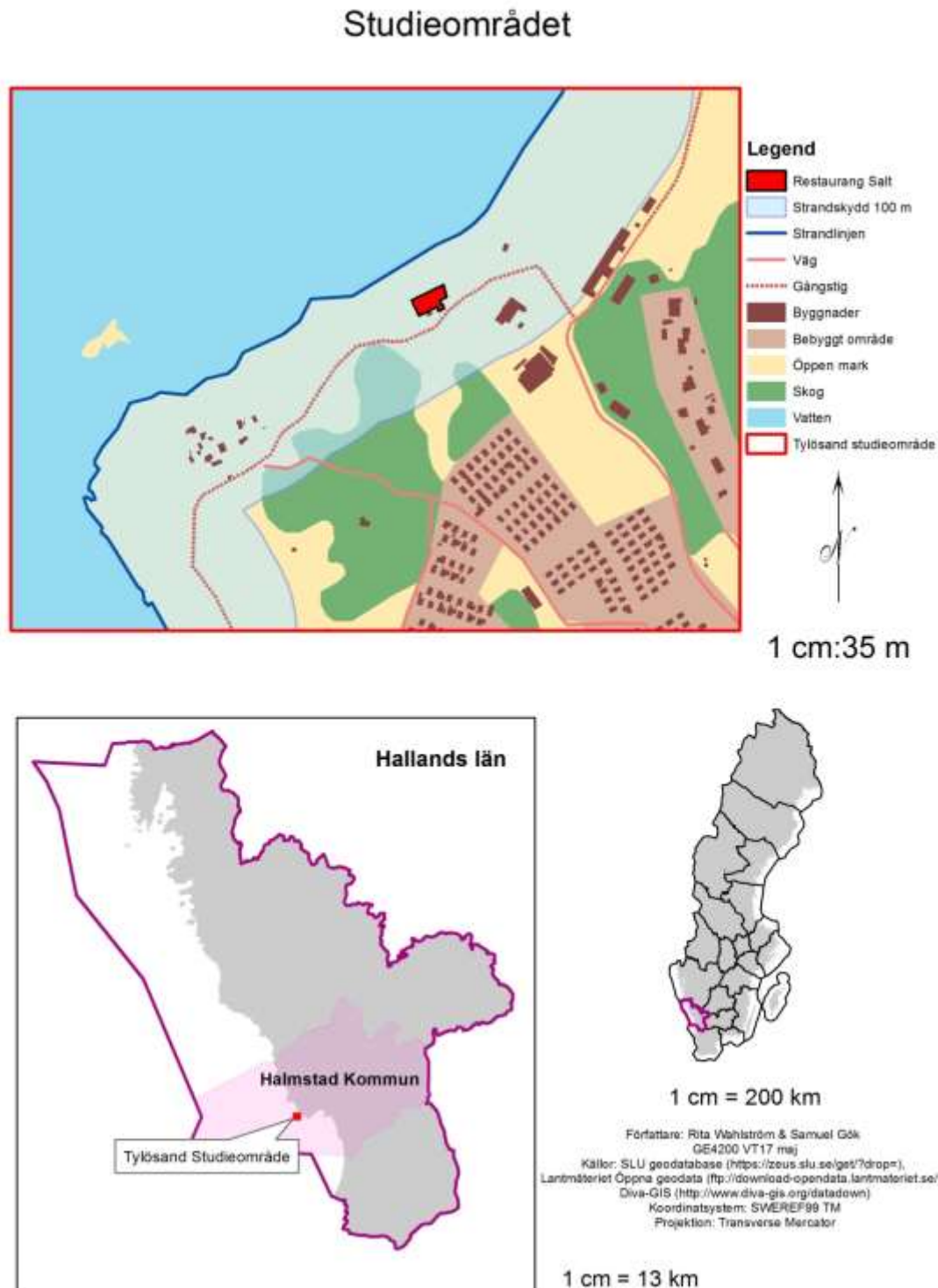
Eftertanke och källkritik

På grund av tidsbegränsningar och att flera informanter inte var tillgängliga inom tidsramen för uppsatsen, fick vi endast tag på fyra stycken. Att ha en bredare fördelning med olika partitillhörigheter hade gett utrymme för en analys där skillnader hade kunnat urskiljas och jämföras. Att ha åtminstone en representant från Länsstyrelsen Hallands län hade också varit eftertraktat, speciellt med tanke på att myndigheten upprepade kom på tals under intervjuerna rörande informaliteten, samt att dess namn och material är föremål för diskursanalysen.

Viktigt för denna studie att ha i åtanke är författarnas *positionalitet* (Herbert, 2010, s. 72). En av författarna har sedan länge haft en anhörig som drivit verksamhet i området och har kontinuerligt varit aktiv rörande uppdateringar av fallet kring restaurang Salt. Särskilt med tanke på att den anhörige var en som överklagade bygglov för restaurangen rörande detaljplanen för Tyludden 1:7. Författaren har även observerat diskussioner lokalt i området sen fallet blev känt i tidningar. Denne författares närhet till fallet, och personliga erfarenhet med tidigare möten med individer i fallets lokala sammanhang är att kritiskt beakta. Självreflektion kring hur denne författares erfarenheter kan påverka insamlingen av data, diskursanalysen och intervjuerna behöver upprepas kontinuerligt.

Det kan argumenteras att den ena författaren som saknar personlig erfarenhet till studieområdet har potentialen att bidra med en mer objektiv infallsvinkel. Att ta in information från färsk ögon och ett utomstående perspektiv kan bredda den rumsliga dimensionen av Halmstad som en plats inte endast förknippat med de erfarenheterna av den bekanta forskaren. Därför har under forskningens process den obekanta författaren agerat med ett kritiskt förhållningssätt mot den erfarnes påståenden och uttalanden om fallet. Det har varit därigenom ett kontinuerligt arbete att hålla studien objektiv och att undvika subjektiva inslag i studien som kan skada trovärdigheten. En kompromiss har varit att forskaren som saknar personlig erfarenhet till platsen har blivit den som främst utför samtalsintervjuerna, medan den erfarna har huvudsakligen observerat vid sidan (McDowell, 2010 s. 160-162, 165).

Studieområde – Kontext för studien

Figur 1- Karta över restaurang Salt i Tylösand, Halmstad kommun, Hallands län.

Figure 1 – Map over restaurant Salt in Tylösand, Halmstad municipality, Halland county

Tylösand är en del av Halmstad kommun, i sydvästra delen av Sverige, inom Hallands län och landskap. Antalet invånare i kommunen uppgår till cirka 97 000 individer. Kommunens

närhet till kusten har gjort den attraktiv för etableringen av företag, speciellt inom hotell- och restaurangbranschen. Tylösand har då blivit ett populärt besöksmål, och har en strandkapacitet för cirka 40 000 badgäster. Turister, samt lokalbefolkningen underhålls sommarvis med ett brett utbud av friluftaktiviteter, såsom camping, golf, spa, restauranger och musikevenemang (Halmstad kommun, 2017a).

Tylösandområdet har på så sätt beskrivits av kommunen som en viktig plats för vidare utveckling, framförallt som turistdestination (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 143). Det är just kusten som ger upphov till dess popularitet, en flack topografi med långa sandstränder. Detta medför en känslig och värdefull miljö som kommunen vill bevara, men samtidigt bygga vidare på och exploatera (Ibid, s. 158). Inom länet har hela kustlinjen till havet ett utökat strandskydd på 300 meter från strandlinjen, dock med undantag för vissa byggnader och områden. Då gäller det generella strandskyddet på 100 meter från strandskyddet (Länsstyrelsen Hallands län, 2014). Det är inom det generella strandskyddet på 100 meter som restaurangverksamheten Salt befinner sig på, som kartan över Tylösands studieområde illustrerar i figur 1.

Fallets tidslinje

2003	Restaurangverksamheten etablerades i området via tillfälligt bygglov från Halmstad kommun (Länsstyrelsen Hallands Län, 2015).
2010	Det tillfälliga bygglovet slutade att gälla. Kommunen beslutade att ge permanent bygglov, men överklagades och upphävdes av Hallands länsstyrelse. Ytterligare tillfälliga bygglov beviljades av kommunen, även dessa upphävda. Restaurangen har inte haft något befintligt bygglov sedan dess (Ibid.)
2011	Kommunen beslutade att pröva verksamheten Salt för restaurangändamål via en detaljplan för del av Tyludden 1:1 (Samhällsbyggnadskontoret, 2014d).
2014	Efter granskningsprocessen beslutade kommunen, kommunstyrelse och kommunfullmäktige, att godkänna och anta detaljplanen (Ibid.)
2015	Detaljplanen överklagades och beslutet upphävdes av länsstyrelsen (Länsstyrelsen Hallands län, 2015).
2016 – 2017	Länsstyrelsens beslut överklagades av kommunen till regeringen, som beslutade att länsstyrelsens upphävning gäller (Halmstad kommun, 2016). Kommunen försöker fortfarande att tilldela ett permanent bygglov till restaurangen (Halmstad kommun, 2017b).

Tabell 3 - Händelseförlopp av studiens fall

Table 3 – Case study's course of events

Resultat

Inledning

I detta kapitel kommer resultaten att presenteras och analyseras för att besvara uppsatsens frågeställningar. Hur kommunen uppfattar stranden och strandskyddet kommer att besvaras, samt mer övergripande inom studieområdet Tylösand. Diskursanalysens verktyg kommer att tillämpas, samt värdefixeringskonceptet för att återkoppla till teorin och bidra till att besvara de andra frågeställningarna. Svaren på den första frågeställningen kommer därmed att bidra till analysen av den andra frågeställningen, vilket är hur kommunen motiverar för restaurangverksamhetens etablering. Denna samlade kunskap ska bidra till att jämföra fallet med tidigare forskningsexempel på förhållandet mellan staten och informalitet. Därmed besvaras den tredje frågeställningen om vilket förhållande Halmstad kommun har med informalitet.

Kommunens uppfattning av stranden och strandskyddet

Denna del ger kommunens uppfattning om stranden, respektive strandskyddet. Det kommer att skildras som ett sätt att förbereda inför den mer noggranna analysen av studiefallet, restaurang Salt.

Stranden

Halmstad kommun lägger stor vikt i dess geografiska läge, i och med väsentligheten av kommunens kust- och strandområden som: ” ... en viktig del av Halmstads identitet som sommarstad.” (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 43), och ” ... starka identitetsbyggare som kommunen även i framtiden vill bygga vidare på och utveckla.” (Ibid, s. 162). Att kusten är kommunens ansikte utåt och en av grundpelarna i dess identitet är obestridligt, och identiska citat förekommer löpande i översiktsplanen och från respektive informant:

“Det är en stor del av hela varumärket, och det, ska inte säga på gott och ont, och inte positivt eller negativt, utan jag ska säga att det är en väldigt viktig del av Halmstad som varumärke Tylösand och stränderna” (Kjell Helgesson, 2017-05-15),

“Kusten, den mycket fina identiteten, att man uppfattar sig som en kuststad ... känslan vid havet är starkt ...” (Torsten Rosenqvist, 2017-05-15),

“... det som är attraktivt är ju egentligen naturen med havet.” (Bertil Andersson, 2017-05-16).

“Otroligt. De väl de vi är kända för att dem besökare som ska hit reser ju ofta hit på sommaren, upptäcker Halmstads stränder på de viset och när de fint väder och varmt så är de ju en av Europas bästa stränder.” (Henrik Oretorp, 2017-05-16).

Stranden förknippas även med en vilja att bevara och att värna till kustmiljöns existens, ett värde som kan summeras i diskursen ‘strandens bevarande’. ‘Strandens bevarande’ betecknas av natur, känslighet, och att värna om strandens miljö. Kustområdet beskrivs vara “... ekologiskt särskilt känslig...” (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 46), och att vissa partier av strand ska “... undantas från exploatering för att värna natur och biologisk mångfald.” (Ibid, s. 49). Vad som ska bevaras är då särskilda strandområden inom Halmstad kommun, men som översiktsplanen och informanterna betonade finns det även en vilja att utveckla. Ytterligare ett värde och en diskurs som betecknas ‘strandens utveckling’.

‘Strandens utveckling’ är ett värde som betonar stränderna som “... en stor del av attraktiviteten i Halmstads kommun ...” (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 46), och att “det är därför viktigt att det finns möjligheter att utveckla såväl kust som insjöstränder och öka tillgängligheten till dem.” (Ibid, s. 49). Utöver tillgänglighet innefattar denna utveckling en rad olika fält som turism, friluftsliv och rekreation (Ibid, s. 162). Med ”utveckling” i åtanke verkar syftet från kommunen, i översiktsplanen, vara att stärka och tillföra fler så kallade ‘upplevelser’. “Upplevelser är på väg att bli den viktigaste ekonomiska varan på marknaden ... Planen uttrycker också starkt stöd för näringslivsutveckling inom besöksbranschen och behovet av att bredda den idag så sommarkonominerade besöksnäringen till en året-runt-näring.” (Ibid, s. 217). Informanterna delar denna uppfattning och uttrycker att:

“... för att målet är helt klart att man vill ha en ökad verksamhet eller en ökad upplevelse, en större upplevelse av just kustområden och det ska kunna tilltala fler att besöka kustområden.”
(Kjell Helgesson, 2017-05-15),

“... det är viktigt att det inte byggs och tillförsel inte ska skapa en negativ upplevelse, helst

mot något positivt eller åtminstone en neutral upplevelse. Så liksom att nyttan av det man gör ska ju överväga det eventuella ingreppet man upplever.” (Torsten Rosenqvist, 2017-05-15).

‘Strandens utveckling’ ska därmed inte vara ivägen för ‘strandens bevarande’ eftersom kusten och stränderna har en sådan väsentlig betydelse för kommunens “själ” (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 45). För om inte stranden värnas; “*Då gräver vi ju vår egen grav. Så de klart att de vi är oerhört rädda om.*” (Henrik Oretorp, 2017-05-16). Med andra ord vill kommunen att “*Stränder ska bevaras och utvecklas för såväl människor som växt- och djurliv.*” (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 163).

Mångtydigheten av stranden kan problematiseras genom att beteckna den som ett *element*, ett “*tecken som är utsatta för ständig kamp och som förblir mångtydiga*”, genom att det råder en kamp om elements värde (Bergström & Boréus, 2012, s. 365). Både översiktsplanen och informanterna delar uppfattningen att det kan bli en konflikt över dessa två värden genomförande då: “*Trycket på kusten och kustvattnet är dock stort och intressena många och ibland motstridiga.*” (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 46). Detta nämns kontinuerligt i översiktsplanen och informanterna vidareutvecklar dessa värden. De menar att både bevara och utveckla är förenliga med varandra, att det går att realisera bägge utan att strandens funktion undermineras:

“Utmaningarna är ju just tillgodose, att samtidigt försöka tillgodose det som är tanken med strandskyddslagstiftningen med tillgängligheten till naturvärden, samtidigt som man gör undantag då från den på vissa platser, eller i vissa områden för att kunna ha både och, jag menar det måste vara möjligt att kunna göra båda sakerna utan att i alltför stor utsträckning begränsa det ena eller det andra.” (Kjell Helgesson, 2017-05-15), och

“Ja jag tycker det, jag förstår att det inte är alla som tycker så ... Jag tror om man utvecklar punktvis och gör det medvetet på ett begåvat sätt så förstör man ju inte det som är kvalité med stranden, och sen får man ju säkerställa så att man inte privatiserar eller skär av stranden, för det måste ju alltid finnas en möjlighet att röra sig jämt stranden. Och det gäller att den exploateringen som man gör att den underordnas det målet att kunna röra sig längs stranden, det är ingen konflikt i det” (Torsten Rosenqvist, 2017-05-15).

På så sätt har kommunen delat upp kusten i olika hänsynsområden, där i vissa områden ska

bevarandet av stranden vara prioriterat, och andra där utveckling är det primära fokuset. Ett av dessa områden i Halmstad kommun är Tylösand, som även är platsen för uppsatsen studieområde.

Värdefixering av Tylösand

Tylösand argumenteras vara en *mastersignifikant*. Namnet har en identitetsstärkande funktion associerad med turism, kopplat till verksamheter, rekreation, utveckling och service vilket återkommer upprepande i översiktsplanen (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 49, 84, 143,163-164). Det betonas extra att Tylösand, området som helhet, men även Tylösands strand är viktig för de ovannämnda egenskaperna som signifikanten påvisar. *“Tylösand är viktigt för Halmstad som destination. Hit är det viktigt att kunna prioritera och koncentrera en utbyggnad av service för friluftsliv och turistnäring. Av den anledningen anser kommunen att området inte bör omfattas av ett utökat strandskydd.”* (Ibid, s. 143). Tylösand som viktigt för turistnäringen, och att området inte borde omfattas av ett utökat strandskydd säger något om kommunens värdefixering av området, att det finns en önskan om utveckling som gynnar turismen. *“Det har ju alltid varit en strand som folk flockas till. De väl då klart att vi ska utnyttja det och försöka utveckla det.”* (Henrik Oretorp, 2017-05-16).

Kopplingar kan göras till värdefixeringskonceptet, att staten som erkänd auktoritet, kommunen i detta fall, besitter förmågan att förhandla värdet på rummet. De kan som legitim aktör diktera vad detta värde är, och vart den gäller, respektive inte. Genom att peka ut särskilda partier av stranden som målpunkt för exploatering, och andra delar som föremål för bevarande (Alsayyad & Roy, 2004, s. 5; McFarlane, 2012, s. 93). Kommunen kan med andra ord utföra undantag, och bestämma var värdet av vissa praktiker passar in i rummet, och var de inte gör (Porter, 2011 s. 116; Haid, 2017, s. 293, 297). Kommunen pekar ut fyra specifika områden, inklusive Tylösand som ett målpunktsområde för utveckling för turism (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 162), samt säger en av informanterna:

“Där har vi ju prickat in ett antal olika utvecklingspunkter där man skulle satsa på utveckling, för att liksom hålla balansen mellan det som är orörd strand och orörd kustremsa för att liksom få till utveckling, utveckla strand och annan service, målpunktsområden.”
(Torsten Rosenqvist, 2017-05-17).

Väsentligt för vad som kan och inte kan upprättas på stranden är då strandskyddet och hur den

kommunala staten Halmstad uppskattar den.

Strandskyddet

Efter granskning av översiktsplanen och som observerat i intervjuerna, har vi sammanställt uppfattningarna kommunen och dess representanter har om strandskyddet. Dessa uppfattningar är främst uppdelade i två olika synpunkter, den första är mer positiv medan den andra är mer negativ.

Den bedöms enligt översiktsplanen vara av *“synnerlig vikt”* (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 49) för stranden och dess karaktärs bevarande, och att den säkerställer allmänhetens tillgång till fri rörlighet i stranden. Strandskyddet sägs även syfta till att säkerställa för invånare och turister *“ ... kommunens invånare och inte minst turistnäring kan glädjas av många mil av lättillgängliga stränder”* och *“ ... goda livsvillkor för växt- och djurliv.”* (Ibid, s. 49). Informanterna betonar främst aspekten av att lagen ska tillgodose tillgängligheten för allmänheten; *“Strandskyddets syfte är ju att man ska kunna röra sig längs stranden och uppleva stranden, ...”* (Torsten Rosenqvist, 2017-05-15), *“Strandskyddets vits är ju dels, givetvis någon form utav naturskydd. Men det ju också en tillgänglighetsfråga.”* (Bertil Andersson, 2017-05-16), och att *“ ... allmänhetens tillgång till stranden, det är den ena väldigt viktiga biten, och den andra är ju av naturskyddskaraktär och kanske kulturhistoriskt ibland också.”* (Kjell Helgesson, 2017-05-15).

Trots detta förekommer strandskyddet både i översiktsplanen och bland informanter som ett hinder för områdets utveckling. Strandskyddet är en mastersignifikant på ett likartat sätt som Tylösand, dock med skillnad av att den får en överordnad identitet i negativ klang.

Strandskyddet är regelbundet betonat som ett hinder, något som behöver undantas för att möjliggöra nödvändig utveckling (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 49, 143, 158, 164). *“För att kunna prioritera och koncentrera en utbyggnad av service för friluftsliv och turistnäring hit, där trycket redan finns, vore det rimligt att området inte omfattas av utökat strandskydd.”* (Ibid., s. 164). *“Jag tycker ju att strandskyddsreglerna behövs liberaliseras stort. Absolut. Och jag har ju inte den slutgiltiga lösningen men så som vi har de nu kan vi inte ha det.”* (Henrik Oretorp, 2017-05-16). Den negativa klangen uppkommer specifikt i Tylösand då påpekandet av ett icke utökat strandskydd (på 300 meter) i Tylösand har uppkommit kontinuerligt, även som ett hinder för tätortsutveckling:

“Halmstads kommun är positiva till att det utvidgade strandskyddet differentieras i högre grad. Kommunen menar att det till och med skulle vara möjligt att inte alls utvidga strandskyddet inom tätorterna, för att inte i onödan komplicera eller försvåra en kontinuerlig utveckling av tätorterna.” (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 49).

En informant uttrycker: *“ ... den är för föråldrad och för rigid helt enkelt ... ”* (Torsten Rosenqvist, 2017-05-15). Ytterligare en informant utvecklar detta, att *“ ... strandskyddsregler idag som är så rabiata och strikta som gör att vi inte kan utveckla moderna mötesplatser, utan vi är tvungna att åka utomlands för att vi ska sitta vid havet.”* och att *“Det behövs inte massa regler hela tiden uppifrån och ska styra vad vi ska göra här lokalt, utan vi vet ju vad som är viktigt för oss, varumärkesmässigt, medmänskligt, grönytor etc etc.”* (Henrik Oretorp, 2017-05-16).

Det som informanterna betonade var att strandskyddslagen skapades med en specifik tanke kring det, att förhindra exploatering av viktiga naturvärden, men att den gjordes på ett *“fyrkantigt sätt”*. Det vill säga att:

“ ... man gör en lag för en anledning. Och de ju i princip om jag säger strandskyddslagen så är de ju att man vill förhindra exploatering på ett eller annat vis. Och när man gör lagtexten så gör man den ofta väldigt fyrkantig och de ska gälla alla vattendrag, den ska gälla 300 m oavsett vad de är för typ av vattendrag.” (Bertil Andersson, 2017-05-16).

Och som ett resultat har det lett till *“ ... att man medger undantag inför strandskyddslagen som alltså i princip blir en justering av lagen. Och man ändrar inte lagen men man ändrar tolkningen utav den, och vissa fall så blir ju en lag väldigt väldigt fyrkantig där de ska gälla allt.”* (Ibid).

Det bildas en *ekvivalenskedja*, där tecknet ”strandskydd” kopplas till andra tecken som är av negativ klang, såsom ”föråldrad”, ”rigid”, ”fyrkantig”, att den ”inte behövs”. Den beskrivs till en början i översiktsplanen onekligen som viktig och går att sätta i relation med såväl positiva distinktioner, t.ex. bevarande, tillgänglighet osv. (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 49). I stor utsträckning beskrivs den emellertid som ett hinder för strandens utveckling, i översiktsplanen och av informanterna. Hos vissa informanter mer än andra, vilket kan ha en rad orsaker som t.ex. politisk tillhörighet. Dock är detta något vi inte kan klart uttala oss om,

på grund av det begränsade antalet intervjupersoner. I förhållande till Tylösand är strandskyddet som ett hinder en synlig del i diskursen om strandskyddets syfte.

Sammanfattningsvis kan kommunens bild av strandskyddet summeras i att dess syfte och funktioner spelar en väsentlig roll i bevarandet av kustens karaktär, och att detta är något de vill fortsätta med. Dock får strandskyddet inte lika mycket utrymme och samma väsentliga betydelse i alla delar av kustens stränder, och detta med anledning av att kommunen har som målpunkt att utveckla särskilda delar. Utvecklingen är centrerad till orter som Tylösand, och där: “ ... ges friluftslivs- och rekreationsintressen störst tyngd och prioritet.” (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 163).

Turistnäringen betonas vara en del av stadens högt betydelsefulla varumärke, och därav motiveras önskan om att ett utökat strandskydd inte borde omfatta en sådan plats. Här målas strandskyddslagen upp som en problematisk aspekt för planeringen. Informanterna ger ett perspektiv av lagen som något man inte blint följer utan att “ ... ibland så behöver man också utmana lagstiftningen.” (Kjell Helgesson, 2017-05-15), och “ ... att man ändå vill testa om det är möjligt.” (Bertil Andersson, 2017-05-16) för att kunna känna av huruvida vissa ändamål kan realiseras eller inte. En av informanterna skildrar ett fall rörande Prins Bertils stig, en stig som går längs stranden från Halmstad till Møllegård nära Tylösand och tillbaka. Vägen kunde byggas på privat mark trots att den inte hade genomgått alla de fullständiga lagliga procedurerna, plan och beslut som i vanliga fall är ett måste, och att detta kunde ske tack vare tillgång till resurser och enighet inom kommunen och allmänheten:

“Prins Bertils stig och att vi kunde få till den, det är faktiskt en liten bedrift om man säger så. Den kom ju till inte genom ett kommunalt beslut utan den kom ju till genom att vi hade resurser, och sen så frågade vi folk om vi fick bygga en stig på deras mark, privat mark, och det fick vi. Därför att man liksom skötte den delen, och det är ett exempel på det du är inne om det här, om det man gör, är det lagligt egentligen att göra så? Fanns ingen plan, fanns inget beslut men vi gjorde det ändå och alla gillade det, och det är liksom nu en del av stadens varumärke, ... ” (Torsten Rosenqvist, 2017-05-15).

Detta ger utrymme för tankar kring laglighet och vad som är möjligt inom vissa geografiska områden. Är detta handlingar som befinner sig helt inom ramen av lagen, eller är det rent av olagligt? Informanternas svar rörande kontexten i fråga kring planeringen i Tylösands strand

är vaga, likt informalitet där det råder osäkerhet om handlingen är fullständigt rättfärdigad genom lagen eller inte. Det blir en fråga: “ ... om det man gör, är det lagligt egentligen att göra så?” (Torsten Rosenqvist, 2017-05-15). I samband med exemplet av Prins Bertils stig, verkar informanterna vara eniga om att ibland måste man testa sig fram bland lagarna. Detta för att veta om särskilda ändamål är möjliga, och det väcker även intressanta frågor om laglighet. Frågor som väcks i samband med studiens fall rörande restaurang Salt och dess närvaro inom det generella strandskyddet, det vill säga huruvida kommunens beslut är i enlighet med lagen eller inte.

Då Tylösand och dess strand är en viktig del av Halmstad, något som kommunen vill utveckla, argumenterar vi att Salt är ett exempel på ett sådant ändamål som kommunen är intresserad av att förverkliga. Restaurang Salt var planerad att få permanent bygglov i Tylösands strandområde, inom gränserna för det generella strandskyddet, men som misslyckades. Men enligt en informant var det “ ... viktigt att ta den fighten. “ (Henrik Oretorp, 2017-05-16). Flera informanter, tre av fyra, har påpekat hur Salt passar in i den utveckling som man önskar se i området när de besvarade frågan ‘om restaurangen passar in i målet att både bevara och utveckla’. Vidare kommer detta att kopplas till motiveringarna kring kommunens vilja att behålla denna verksamhet och ge den permanent tillstånd i området.

Kommunens motiveringar och informalitet

Denna del av analysen kommer att behandla hur kommunen har motiverat sitt beslut att inkludera restaurangen Salt i en detaljplan om fastighetsområdet Tyludden 1:1. Detta kommer att genomföras som beskrivits i metoden via dokument relaterade till detaljplanen, och paralleller kommer att dras med resultaten från den första delen av analysen om stranden och strandskyddet.

Kommunens motiveringar kring Salt

“Huvudsyftet med detaljplanen är att i detaljplan pröva lämpligheten att bygga en vattennära belägen restaurang vid stranden i Tylösands havsbad. Detaljplanen syftar också till att säkerställa allmänhetens tillgång till stranden i detta avsnitt.” (Samhällsbyggnadskontoret, 2014c, s. 51).

Detta anses av detaljplanen vara dess syfte och är utvecklat i dokumentet om detaljplanens antagande. Det vill säga att upphäva strandskyddet för att det ska möjliggöra restaurangens permanenta närvaro i området, eftersom den då kan ges permanent bygglov (Samhällsbyggnadskontoret, 2014d, s. 33).

Halmstad kommun argumenterar att restaurangens placering inte går emot strandskyddets syfte, som är att säkerställa friluftslivets förutsättningar och livsvillkor för växt- och djurliv. De argumenterar dessutom att strandskyddets syfte förstärks i ett av kriterierna, nämligen att säkerställa allmänhetens närhet till havet;

“Strandskyddet handlar även om allmänhetens tillgång till kusten och ett av syftena är att förhindra privatisering av kustremsan. Åtgärder för att anpassa miljön genom bättre tillgänglighet för exempelvis funktionshindrade är en viktig del i aktuell plan... Genom utvecklingen av en restaurang i detta strandnära läge kan åtgärder vilka motiveras av frilufts- eller miljöintressen så som toaletter, mat och vila tillgodoses.”

(Samhällsbyggnadskontoret, 2014c, s. 62-63).

“Restaurangen har varit placerad inom området under en längre tid vilket innebär att de växter, djur och det friluftsliv som rör sig i området har anpassat sig till dessa förutsättningar. På grund av detta anser Halmstads kommun att det är möjligt att åberopa även detta särskilda skäl.” (Ibid, s. 63).

Kommunen betonar att det finns ett *“omfattande”* rörligt friluftsliv i Tylösand. Att på grund av platsens dragningskraft och attraktivitet lockar den till sig en mångfald av bosatta och besökare med diverse *“... behov av service när de ägnar sig åt friluftsliv.”* (Samhällsbyggnadskontoret, 2014c, s. 63). Dragningskraften betonas vara på grund av läget vid stranden och havet och att inte enbart bevarande av stranden behövs, utan vissa stränder som Tylösand utmärks vara viktiga för *“... utveckling av rekreativsmöjligheter och service ...”* (Ibid), och att *“Det handlar om att skapa möjligheter för aktiviteter för alla – under hela året.”* (Ibid).

Kort och koncist kan kommunens motiveringar för restaurangen förtydligas i samma paragrafer som ovan, där ord som används för att beskriva Tylösand är bland annat: *“starkt varumärke”, “dragningskraft”, “rörliga friluftslivet”,* och *“motor för turism”* (Ibid, s. 62-63). Dessa används i samband med motiveringarna för bygget av restaurang Salt, och därmed beskrivs verksamheten ha ett värde som korrelerar med samtliga ord och deras innebörd i

relation till Tylösand. Tillsammans bildar dessa ord en *ekvivalenskedja*, alltså ett system där ett tecken får betydelse, i detta fall i positiv bemärkning genom ett system av distinktioner (Bergström & Boréus, 2012, s. 367, 373). Tylösand framställs med andra ord synonymt med utveckling av friluftsliv, turism och varumärke som ett sätt att motivera en fortsatt utveckling i form av restaurang Salt. Vid beslut om antagande för detaljplanen nämns även:

“Halmstads kommun gör bedömningen att den aktuella detaljplanen är ett angeläget allmänt intresse genom att den planerade restaurangen, kan som en hjälpande faktor, medverka till att Tylösands olika anläggningar för turism och friluftsliv kan finnas kvar och stärkas långsiktigt” (Samhällsbyggnadskontoret, 2014c, s. 34).

I relation till strandskyddet liknar denna detaljplans skildring av Tylösand och Salt diskursen om hur lagstiftningen inte är en nödvändighet för den utveckling kommunen vill se i området. Samtidigt sker det en laglig argumentation om hur detaljplanen och framförallt restaurangverksamheten inte påverkar strandskyddets syfte i stor utsträckning, samt att de förstärker vissa delar av lagens syfte till exempel “ ... om allmänhetens tillgång till kusten ... ” (Ibid, s. 62). Kommunens argumentation indikerar således på att ”bevarande” och ”utveckling” är förenliga med varandra i denna kontext. Denna uppfattning delar däremot inte kommunens granskande myndighet, Länsstyrelsen i Hallands län, som blottar kommunens informalitet i fallets utveckling.

Informalitet?

Utifrån en laglig synvinkel från främst länsstyrelsens håll anses verksamheten befinna sig olagligt i området. Detta eftersom verksamheten har saknat bygglov då det senast utgivna tillfälliga bygglovet upphörde att gälla år 2010. Trots detta har den fått stå kvar samtidigt som den bryter mot befintliga strandskyddslag och befinner sig inom det generella strandskyddsområdet utan dispens. Länsstyrelsen delar även inte Halmstad kommuns uppfattning om verksamhetens relation till strandskyddslagstiftningen.

“Länsstyrelsen gör även bedömningen att marken i området inte kan sägas sakna betydelse för strandskyddets syfte. Av kommunens miljökonsekvensbeskrivning framgår att en genomförande av den föreslagna detaljplanen medför en negativ inverkan på landskapsbilden och att tillgängligheten för allmänheten riskerar att försämrars. Området är känsligt och ett

genomförande av de delar som ligger i strandlinjen skulle innebära en stor påverkan (utifrån miljöbalkens 3 kapitel, om riksintressen).” (Samhällsbyggnadskontoret, 2014b, s. 39).

Länsstyrelsen poängterade att verksamheten inte nödvändigtvis behöver vara inom strandskyddsområdet. Länsstyrelsen avfärdar kommunens argument om att restaurangen skulle vara ett allmänt intresse för att den tillgodoser mat, toaletter och vila, och menar att:

“Länsstyrelsens bedömning är att verksamheten inte utgör ett sådant allmänt intresse som lagstiftaren menat och som kan bryta igenom det allmänna intresse som strandskyddet i sig utgör. Länsstyrelsen konstaterar att kommunen förvisso i sin nyligen lagkraftvunna översiktsplan har angivit att Tylösandområdet ingår i Halmstads tätort (s. 91), men den nu föreslagna restaurangen bedöms dock inte vara ett sådant allmänt intresse som omnämns i förarbetena. Behovet av mat och toaletter är därutöver redan tillgodosett i området på flera ställen. Funktionshindrade kan nå dessa ställen.” (Länsstyrelsen Hallands län, 2015, s. 5).

Ytterligare avfärdar länsstyrelsen kommunens argument om att växt- och djurliv inte påverkas för att dessa ska ha anpassat sig: *“Detta ändrar dock inte länsstyrelsens bedömning att marken inte har tagits i anspråk lagligen, även om tidsbegränsade bygglov har beviljats tidigare av byggnadsnämnden.” (Ibid).*

Sammanfattningsvis påvisar detta tydligt att länsstyrelsen inte delar kommunens syn på verksamhetens legitimitet när det kommer till lydnad av nuvarande lagar. Det betecknas som olagligt medan en statlig enhet, Halmstad kommun, tillåter restaurangverksamhetens existens. Något som bryter mot befintliga lagar samtidigt som en överordnad auktoritet, det vill säga Halmstad kommun, upprätthåller verksamhetens närvaro. Med andra ord, kan man kalla fallet med restaurang Salt för informellt med en tydlig koppling till staten. Detta förstärks av en informants uttalade erfarenheter:

“Och de finns i de flesta kommuner, någon enstaka byggnad, och där bryter man ju mot plan och bygglagen som kommun när man låter en byggnad stå kvar. Men visst, så länge ingen anmäler att man bryter mot lagen så.” (Bertil Andersson, 2017-05-16).

Förhållandet mellan Halmstad kommun och informalitet

Det är i denna del som jämförelser mellan studiens fall om restaurang Salt och de tre exemplen på förhållandet mellan stat och informalitet kommer att genomföras. Respektive exempel och författare har sin egen uppfattning eller påståenden om hur ett sådant förhållande fungerar. Teori-delen av uppsatsen sammanfattar dessa uppfattningar var för sig och de särskilda indikationerna som utmärker dem. Genom att granska analysen av fallet i relation till dessa distinktioner hoppas vi kunna ge en bild av vad för sorts förhållande fallet kan röra sig om i den befintliga litteraturen.

Partiskhet och selektiv demolering

Staten producerar informalitet på grund av motsägelsefulla lagstiftningar som inte kan tillgodose diverse aktörers intressen och behov. Vad som indikerar på ett sådant förhållande är partiskhet, att statliga tjänstemän implementerar lag selektivt för att främja något av eget intresse (Triantis & Vatavali, 2016).

Kommunens argument för etableringen av restaurangverksamheten centrerar sig i utvecklingen av ett varumärke, av Tylösand. Detta är för att Tylösand har en historia av popularitet som turistmål i Sverige och uttrycks vara vad Halmstad är känt för. Stranden i Tylösand har även pekats ut som ett av fyra områden kommunen önskar att prioritera utveckling för turism och rekreation (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 163).

“Jättestort. De ju ett starkt varumärke Tylösand. Och vart i generationer, man kan väl säga att utveckling i Tylösand inte har varit lika bra de sista åren tycker jag, och det har tappat lite av det där extrema intresset som det var förut. Sen för den yngre generationen är de ju inte lika känt för, som för den äldre generationen som min generation. Och de där måste vi jobba med och förändra för de har vi ju massa saker pågång i Tylösand.” (Henrik Oretorp, 2017-05-16).

Det finns då en selektivitet till att exploatera området där studiens fall befinner sig i, eftersom Tylösand har specifikt pekats ut för utvecklingsexploaterande ändamål, som inkluderar verksamhetsetablering. Detta är något som har poängterats i översiktsplanen, och att det ska ske samtidigt som egenskaperna som gör området attraktivt bevaras (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 163). Detta betyder dock inte att partiskhet

förekommer för själva verksamhetens etablering och ändamål.

Samtalsintervjuerna erbjöd inte information eller tecken på att det rörde sig om särskilda partiska intressen specifikt för informanterna. Förutom ett allmänt intresse om vad som är i kommunen och dess invånares bästa intresse, vilket kan argumenteras vara en mer politisk angelägenhet. Med andra ord handlar det inte om partiskhet utan om informalitet i allmänhetens namn. Dock finns det starka paralleller till Albanien-fallets kontext där den lokala regeringen, Himara kommunen och dess tjänstemän, godkände bygglov utan en formellt korrekt process enligt lag (Triantis & Vatavali, 2016, s. 296-299). Ytterligare tyder inte studiefallets förhållande mellan stat och informalitet att den beror på motsägelser mellan lagstiftningar som fallet var med Albanien (Ibid, s. 300). Snarare att lagen inte kan tillgodose det särskilda behovet som kommunen efterlyser, vilket tyder på brister i den. Resultatet blir att kommunen försöker tillgodose sitt eget behov genom att tolka och utmana lagen, dock att det finns en selektivitet att utveckla särskilda platser.

Formalisering av det informella

Staten använder formalitet för att möjliggöra informalitet som ett sätt att uppfylla särskilda intressenters ändamål. Detta förhållande utmärks av formalisering, specifikt att staten diskursivt målar upp ett problem som ger legitimitet till ett ingripande. Ett ingripande som sker genom tillämpning av formella procedurer som möjliggör för realisering av särskilda ekonomiska ändamål som annars inte hade varit lagliga (McFarlane, 2012).

Upprepande betoning på Tylösand som ett utvecklingsområde, trots strandskyddets inverkan, kan ses som ett sätt att formalisera ett önskvärt ändamål som är permanent lagkraftig närvaro i området. Genom att tillämpa lagliga strukturer som införandet av en detaljplan likt den av Tyludden 1:1, och de formella procedurer som följer med den, kan de vara ett sätt att få in det informella. Det vill säga brytningen av strandskyddets funktion och frånvaro av lagkraftigt bygglov, så att det informella blir något formellt istället (McFarlane, 2012, s. 92).

Länsstyrelsen var den granskande myndighet som överprövade detaljplanen för Tyludden 1:1, och kom till slutsatsen att kommunens argument inte var bärande, och att strandskyddslagen kvarstår utan dispens (Länsstyrelsen Hallands län, 2015). Detta kan kopplas till WSP och Naturvårdsverkets rapporter som beskriver hur majoriteten av Sveriges kommuner ger ut strandskyddsdispens på ett icke formellt korrekt sätt enligt lag (WSP, 2014, s. 91;

Naturvårdsverket, 2011, s. 34). Därigenom finns det en tydlig problematik mellan kommun och strandskyddslagstiftningen som dessa rapporter presenterar, och som reflekteras i studiens fall. Kommunens informella handling kunde således uppmärksammas genom kontroversen av att dess granskande myndighet, länsstyrelsen, inte var av delad ståndpunkt att kommunen agerat i enlighet med lagen (Länsstyrelsen Hallands Län, 2015).

Likt McFarlanes exempel från Indien, kunde alltså informalitet även i detta fall blottas genom kontrovers av att staten försökt göra undantag, alltså bestämma vart i rummet som vissa praktiker passar in, och andra inte. Ett ytterligare utmärkande drag från studiens fall, som även är i enlighet med exemplet från Indien, är att det var först efter överklagande från allmänhet och från granskande institutioner som fallet blev uppmärksammat. Hade alltså inget överklagande skett hade den informella handlingen passerat obemärkt, och informalitet som en del av staten (McFarlane, 2012, s. 103).

McFarlane illustrerar i sitt fall hur den indiska staten tolkade slummen på ett sätt som legitimerade informella byggen, det vill säga som ”smutsigt” och ”besvärligt” (McFarlane, 2012, s. 93). Samt hur staten använde sig av formella processer inom strandlagstiftningen för att tillmötesgå behovet att bygga Mumbai som en stad i världsklass (Ibid, s. 93, 98). Detta överensstämmer med detaljplanens syfte att möjliggöra permanent bygglov till verksamheten genom att undantas från strandskyddet (Samhällsbyggnadskontoret, 2014d, s. 33). Kommunen ser ett värde i restaurangen som är värt att bevara. Dess popularitet hos allmänhet, besöksmål för turister och dess ekonomiska värde legitimerar en informell handling på ett rum som kanske inte hade varit acceptabelt på ett annat.

Det finns därmed starka paralleller som kan dras mellan formaliseringsbegreppet och studiens fall. Mycket indikerar på att utvecklingsändamålet som Salt uttrycks vara en del av syftar till att främja värdet som utgörs av Tylösand och i viss utsträckning Halmstad kommun. Orten och framförallt stranden har i både översiktsplanen, och planbeskrivningen av detaljplanen beskrivits synonymt med turistnäring och kopplat till det allmänna intresset. Att strandskyddet pekats ut som ett hinder för det eftersträvande ändamålet att utveckla stranden har likheter till McFarlanes (2012) fall, där slummen pekades ut som ett hinder för att möjliggöra byggen. Detta har upprepats med betoning både på undantag och upphävning av strandskyddet, specifikt i Tylösand, och i fallet av restaurang Salt. För att få den utveckling som kommunen och dess tjänstemän uttrycker att området behöver.

Studiens fall står dock även lite i kontrast till McFarlanes exempel, då hans fall handlade om specifika politiska och ekonomiska intresser vars syften skulle tillmötesgå via statens utnyttjande av formella processer (McFarlane, 2012, s. 93, 95). Kommunen har använt formella processer för att försöka etablera Salt i området. Samtidigt har de inte gjort en likartad tolkning av regelverk som gjordes i Mumbai för att tillåta byggnation. Istället har kommunen försökt att möjliggöra ändamålet genom detaljplan. De har uttryckt sina argument och tolkningar av lagen, dock har den slutgiltiga beslutsfattningen hamnat hos en annan statlig myndighet, nämligen länsstyrelsen.

Kontroll över offentliga rum

Staten är “two-faced”, den tillämpar formella och informella handlingar samtidigt, och gör detta med flexibilitet för att ha kontroll över sin befolkning och det fysiska rummet. Det som staten anser vara acceptabelt inför lagen på en plats, kan i sin tur vara icke acceptabelt på annan, vilket staten reflekterar i sina handlingar och beslut. Staten agerar således utefter kontext, där både formalitet och informalitet används för att förstärka dess kontroll över befolkningen och rummet (Haid, 2017).

Kommunen har fixerat ett utvecklingsvärde till studieområdet och till restaurangverksamheten, och det finns en vilja att göra mer än att bara bevara stranden. Området har ett historiskt värde för den turism som lockat folk till området och det är detta värde som kommunen uttrycker i förhållande till Salt i sina motiveringar för dess existens. På så sätt liknar studiens fall Haid i den mån att staten värderar en plats eller ett objekt på ett sätt som argumenteras vara legitimt för statlig intervention (Haid, 2017, s. 290, 294). För studiens fall är det Tylösand och dess strand som pekas ut som ett specifikt utvecklingsmål (Samhällsbyggnadskontoret, 2014a, s. 163). Detta påvisar även kommunens flexibilitet att kunna peka ut vilka rum som är ämnade till vad, vare sig det är om bevarande eller utveckling. Således visar detta att Halmstad kommun har en vilja att kontrollera det fysiska rummet och vad som föresgår i den. Samtidigt framkommer det en begränsning till vilken grad kommunen som lokal stat har makten att kontrollera och förverkliga särskilda ändamål. En frustration som en av informanterna uttryckte:

“Det behövs inte massa regler hela tiden uppifrån och ska styra vad vi ska göra här lokalt,

utan vi vet ju vad som är viktigt för oss, varumärkesmässigt, medmänskligt, grönytor etc etc. Så att vi behöver inte en massa pekpinnar kring att det måste vara 300, just vid 300 sen är de lugnt där kan vi få bestämma, men 300? Från havet och 300 meter upp där ska vi inte få ha fullt ut beslutanderätt, utan det är staten som ska lägga sig i.” (Henrik Oretorp, 2017-05-16).

Vidare argumenterade kommunen att restaurangens värde, och det allmänhetliga intresset som den medförde endast kunde tillgodoses på just den specifika platsen: “ ... *behövs för en anläggning som för sin funktion måste ligga vid vattnet och behovet inte kan tillgodoses utanför ...* ” (Tema Stadsbyggnad, 2012, s. 88). Likt fallet med matförsäljningen i Berlin tyckte även staten där att värdet inte kunde tillgodoses på en annan plats, och kompromissade med regleringsmekanismer (Haid, 2017, s. 296). Skillnaden med Tylösands kontext är dock att länsstyrelsen inte höll med kommunen, och menar att: “*Länsstyrelsens bedömning är dessutom att anläggningen kan tillgodoses på annat sätt utanför strandskyddsområdet i fråga utan att det medför orimliga kostnader, tidsförluster eller andra olägenheter för exploitören.*” (Länsstyrelsen Hallands län, 2015, s. 6).

Tillskillnad från Haid's fall i Berlin har inte Halmstad kommun samma beslutsfattande makt över lagar. I Berlin handlade det bland annat om verksamhetstillstånd som inte beviljades för att inte underminera statens möjligheter till kontroll. Staten i Haid's fall valde i allmänhet att utföra större kontrollmekanismer för att åtgärda de problem som uppstod (Haid, 2017, s. 296). Istället verkar studiens stat, kommunen, ha svårigheter att få igenom önskvärda ändamål på grund av dess begränsade maktutrymme hos strandskyddslagen. Halmstad kommuns beslut överklagades och avslogs i flera avseenden av både länsstyrelsen, mark- och miljödomstolen, och slutligen regeringen (Halmstad kommun, 2016 & 2017).

Diskussion av resultat och analys

Med utgångspunkt i de statsteorier som arbetet inledde med, blir det intressant att se Halmstad kommun i kontrast med bägge teorier av staten som Bob Jessop och Max Weber upplyser. I förhållande till det resultatet och analysen har illustrerat, kan Halmstad kommun stämma överens med Jessops bild av staten. Det vill säga att staten inte är en enhetlig enhet, utan att den är uppdelad med makthavare och representanter som agerar skiljaktigt utifrån egna intressen och uppfattningar. Kommunen och dess representanters bild av strandskyddet som ett hinder för de intressen som kommunen uttrycker är dess ansvar att tillgodose för dess medborgare och turister, avviker från de nationella riktlinjer uppsatta av den centrala staten. Att kommunen fått avslag av både länsstyrelsen och regeringen visar att de är av olika uppfattningar om vad som är av allmänhetens, och därmed statens bästa intresse (Jessop, 2016, s. 247). Däremot kan kommunens intresse av att bevara verksamheten spegla ett intresse att tillgodose behov såsom ett viktigt näringsliv. En verksamhet som de motiverar gynnar den ekonomiska tillväxten och allmänintresset på ett sätt som är positivt för alla i längden, inklusive staten som nation. Detta stämmer överens med Webers bild av staten som enhetlig, att trots att dess underaktörer kanske agerar olika så utförs det för att de har en bild av att tjäna statens allrättsmaktiga intresse (Dusza, 1989, s. 100).

Utifrån analysen är studiens fall informellt och att den har ett väsentligt förhållande till staten. Detta eftersom restaurangverksamheten, utan befintligt bygglov och inom det generella strandskyddsområdet, fortfarande tillåts stå kvar med stöd från den lokala staten, det vill säga Halmstad kommun. Det finns många paralleller att dra mellan de tre olika forskarnas exempel på ett förhållande mellan stat och informalitet i kontexten som de framförs i. Triantis och Vatavali (2016), McFarlane (2012), och Haid (2017) beskriver statlig tillåtelse av informella byggnationer, samt hur i alla tre fallen har formella processer använts som ett sätt att försöka realisera ändamål via informella handlingar. T.ex. hur thaimatförsäljningen blev reglerad, verbalt godkännande av bygglov i Albanien, och hur den indiska staten tolkade lagen för att möjliggöra byggnation i ett känsligt strandområde.

Med utgångspunkt från de indikationer som teorin lagt fram för respektive exempel på ett stat-informalitet förhållande, från Albanien, Indien och Tyskland, har fallet med Salt en tydlig lutning mot formalisering. Det rör sig då främst till McFarlanes förhållande, trots att fallet denna forskare presenterar har en helt annan kontext. McFarlanes fall tar upp slumområden, politiska och ekonomiska elitintressen som genomsyrar statens beteende, samt ett statligt

maktutrymme som den lokala staten Halmstad kommun inte har. Med andra ord handlar studiens förhållande om formalisering som ett sätt att tillfredsställa särskilda behov som har att göra med en vision om vad som är i allmänhetens bästa intresse, det vill säga att utveckla Tylösand.

Följaktligen, ett förhållande mellan stat och informalitet som har att göra med formalisering underbyggs via Naturvårdsverkets rapport. Då politisk vilja har lett till att man försökt ge dispens från strandskyddet trots att det inte är möjligt enligt lagen (Naturvårdsverket, 2011, s. 34-35, 41). Detta kan jämföras med fallet då strandskyddet anses vara ett hinder för den politiska viljan att utveckla Tylösand. I kombination med WSP:s rapport om ett nationellt felaktigt utgivande av dispenser i Sverige kan studien som en enfallstudie argumenteras bidra till både samhällsliga och akademiska intressen (WSP, 2014). Inte enbart till den nya förståelsen av informalitetsbegreppet, men även den större debatten rådande implementering av strandskyddslagstiftningen.

Studien har gett kontext i hur informalitet ur en svensk kontext skulle kunna tänkas se ut. Dock hade fler fall, i fler kommuner och inom en bredare kontext på en nationell basis varit av intresse för att kunna förstå exakt hur djup informalitet som ett fenomen i Sverige faktiskt är. Med ett bredare underlag av informalitet inom en svensk kontext kan detta vidare väcka intresse och incitament för forskning som problematiserar lagstiftningen. Det kan i sin tur väcka frågor om huruvida det är regelverken som är bristfälliga och vad detta kan tänkas bero på, vilket kan öppna upp för möjligheter för åtgärder att implementeras.

Framtida forskning inom detta perspektiv på informalitet kan vidareutveckla och bidra med nya teorier och uppfattningar om förhållandet mellan staten och informalitet. Det vill säga bidra till den forskning som detta arbete tagit underlag från. Ett exempel var hur detta arbete inte tog i åtanke, framförallt i metoden, hur individerna i studiens fall kanske är personligt investerade i verksamheten. Med andra ord att det kan ha förekommit någon form av informell förhandling eller personlig partiskhet. Detta kan vara intressant att vidare utgå ifrån i kombination med ett arbete likt detta och kan bidra till nya teorier angående staten och informalitet.

Slutsats

Stranden har ett väsentligt värde för den lokala staten, Halmstad kommun. Det är en del av kommunens identitet som hör till att vara en kustnära kommun med stränder som har tilltalat och dragit en mångfald av besökare till sig. På så sätt vill man bevara rummets naturvärden samtidigt som man vill utveckla dem för att tillgodose allmänna intressen om att behålla en identitet, samtidigt som man vill tillföra flera upplevelser för fler människor. Strandskyddets roll har främst en bevarande roll för stranden som naturvärde, men ses också som ett hinder för den eftersträvna utvecklingen. Inte minst i Tylösand som är en väsentlig ort för kommunens varumärke.

Restaurang Salt är ett sätt att bygga vidare på detta varumärke och representerar ”utvecklingen” som kommunen strävar efter. Verksamheten som plats attraherar turism, ökar tillgängligheten till stranden och bidrar med ekonomisk tillväxt, därav betraktas den som ett allmänt intresse. Värdet av detta allmänna intresse har gjort att kommunen har använt sig av formalisering, för att de lagliga regelverken inte kan tillgodose de utvecklingsbehov kommunen anser finns i området.

Denna formalisering efterliknar indikationen på ett förhållande mellan stat och informalitet enligt Colin McFarlane. Uppsatsens resultat visar att det finns ett stat-informalitet förhållande, vilket innebär att staten använder sig av informalitet för att förverkliga särskilda ändamål. I studiens fall är då detta ändamål att utveckla ett populärt strandområde för att tillgodose behovet som kommunen ser i relation till bland annat turism, upplevelser, men framförallt hela allmänhetens tillgång till stranden. I enlighet med McFarlane har Halmstad kommun försökt använda sig av formalisering, statliga processer, för att rent allmänt ge verksamheten lagkraftig permanent tillåtelse i området.

Rent teoretiskt hör studiens fall om restaurang Salt ihop med McFarlanes uppfattning om hur förhållandet mellan staten och informalitet fungerar. Ett förhållande kallat *'Formalisering av det informella'* framkallat av ett statligt intresse. Skillnaden mellan McFarlane och studiens fall är grunden av det statliga intresset. Enligt författarnas fall är intresset präglad av att tillfredsställa ett föreställt allmänt intresse och i hans fall var det för politiska och ekonomiska elitintressen.

Referenser

Baxter, J., & Eyles, J. (1997). Evaluating Qualitative Research in Social Geography: Establishing 'Rigour' in Interview Analysis. *Transactions of the Institute of British Geographers*, 22(4), 505-525. Tillgänglig:

<http://onlinelibrary.wiley.com.ezproxy.ub.gu.se/doi/10.1111/j.0020-2754.1997.00505.x/full>

Bergström, G. & Boréus, K. (red.) (2012). Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys. (3., [utök.] uppl.) Lund: Studentlitteratur

Boudreau, J., & Davis, D. (2017). Introduction: A processual approach to informalization. *Current Sociology*, 65(2), 151-166. Tillgänglig:

<http://journals.sagepub.com.ezproxy.ub.gu.se/doi/abs/10.1177/0011392116657286>

Briggs, J. (2011). The Land Formalization Process and the Peri-Urban Zone of Dar es Salaam, Tanzania. I Porter, L., Lombard, M., Huxley, M., Ingin, A., Islam, T., Briggs, J., . . .

Watson, V. (2011). Informality, the Commons and the Paradoxes for Planning: Concepts and Debates for Informality and Planning Self-Made Cities: Ordinary Informality? The

Reordering of a Romany Neighbourhood The Land Formalisation Process and the Peri-Urban

Zone of Dar es Salaam, Tanzania Street Vendors and Planning in Indonesian Cities Informal

Urbanism in the USA: New Challenges for Theory and Practice Engaging with Citizenship

and Urban Struggle Through an Informality Lens. *Planning Theory & Practice*, 12(1), 131-

137. Tillgänglig:

<http://www-tandfonline-com.ezproxy.ub.gu.se/doi/abs/10.1080/14649357.2011.545626>

Davis, D. (2017). Informality and state theory: Some concluding remarks. *Current Sociology*, 65(2), 315-324. Tillgänglig:

<http://journals.sagepub.com.ezproxy.ub.gu.se/doi/abs/10.1177/0011392116657301>

De Soto, H. (2001). The Mystery Of Capital.(capital formation)(Statistical Data Included). *Finance & Development*, 38(1), 29-33.

Dittmer, J. (2010). Textual and Discourse Analysis. I DeLyser, D., Herbert, S., Aitken, S.,

Crang, M., & McDowell, L. (2010). *The SAGE handbook of qualitative geography*. London:

SAGE. 274-286. Tillgänglig:

<http://ebookcentral.proquest.com.ezproxy.ub.gu.se/lib/gu/detail.action?docID=743488>

Dusza, K. (1989). Max Weber's conception of the state. *International Journal of Politics, Culture, and Society*, 3(1), 71-105. Tillgänglig:

<https://link-springer-com.ezproxy.ub.gu.se/article/10.1007/BF01430691>

Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Towns, A.E. & Wängnerud, L. (2017). *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad*. (Femte upplagan). Stockholm: Wolters Kluwer.

Flyvbjerg, B. (2004). Five misunderstandings about case-study research. *Sociologisk Tidskrift*, 12(02), 117-142.

Haid, C. (2017). The Janus face of urban governance: State, informality and ambiguity in Berlin. *Current Sociology*, 65(2), 289-301. Tillgänglig:

<http://journals.sagepub.com.ezproxy.ub.gu.se/doi/abs/10.1177/0011392116657299>

Hallandsposten. (2016). *Klart med bygglov för Salt*. Hämtad 2017-05-20 från:

<http://www.hallandsposten.se/nyheter/halmstad/klart-med-bygglov-f%C3%B6r-salt-1.3963350>

Halmstad Kommun. (2017a). *Fakta om Halmstad*. Hämtad 2017-05-20:

<https://www.halmstad.se/kommunpolitik/faktaomhalmstad.143.html>

Halmstad Kommun. (2017b). *Ny verksamhet på Tyludden*. Hämtad 2017-05-20:

<https://www.halmstad.se/byggabomiljo/planerochmarkfragor/detaljplaner/tyludden17restaurang.13304.html>

Halmstad Kommun. (2016). *Restaurang Salt i Tylösand*. Hämtad 2017-05-20:

<https://www.halmstad.se/byggabomiljo/planerochmarkfragor/detaljplaner/tyludden11salt.7866.html>

Herbert, S. (2010). A Taut Rubber Band: Theory and Empirics in Qualitative Geographic Research. I DeLyser, D., Herbert, S., Aitken, S., Crang, M., & McDowell, L. (2010). *The*

SAGE handbook of qualitative geography. London: SAGE. 69-81.

Jessop, B. (2015). *The State: Past, present, future*. Cambridge: Polity Press.

Laclau, E., & Mouffe, C. (2001). *Hegemony and socialist strategy: Towards a radical democratic politics* (2.nd ed.). London: Verso. Tillgänglig:
<https://libcom.org/library/hegemony-socialist-strategy-towards-radical-democratic-politics-ernesto-laclau-chantal-m>

Lee, K. (2014). Transforming Macau: Planning as Institutionalized Informality and the Spatial Dynamics of Hypercompetition. *Environment and Planning A*, 46(11), 2622-2637.

Tillgänglig: <http://journals.sagepub.com.ezproxy.ub.gu.se/doi/abs/10.1068/a130007p>

Lombard, M., Huxley, M. (2011). Self-Made Cities: Ordinary Informality? I Porter, L., Lombard, M., Huxley, M., Ingin, A., Islam, T., Briggs, J., . . . Watson, V. (2011). Informality, the Commons and the Paradoxes for Planning: Concepts and Debates for Informality and Planning Self-Made Cities: Ordinary Informality? The Reordering of a Romany Neighbourhood The Land Formalisation Process and the Peri-Urban Zone of Dar es Salaam, Tanzania Street Vendors and Planning in Indonesian Cities Informal Urbanism in the USA: New Challenges for Theory and Practice Engaging with Citizenship and Urban Struggle Through an Informality Lens. *Planning Theory & Practice*, 12(1), 120-126. Tillgänglig:
<http://www.tandfonline-com.ezproxy.ub.gu.se/doi/abs/10.1080/14649357.2011.545626>

Longman Dictionary Online. (u.å.). *state*. Hämtad 2017-05-22 från:

<http://www.ldoceonline.com/dictionary/state>

Länsstyrelsen Hallands Län. (2015). *Beslut avseende överprövning och överklagande av kommunfullmäktiges beslut den 24 februari 2015, § 4, att anta detaljplan för del av Tyludden 1:1 (Restaurang Salt) i Halmstads Kommun*. Halmstad: Länsstyrelsen Hallands Län.

Tillgänglig:

<https://www.halmstad.se/download/18.729a6d3714e03f157032a22/1452498680931/ls-upphavande-salt.pdf>

Länsstyrelsen Hallands län. (2014). *Här finns strandskydd*. Tillgänglig:

<http://www.lansstyrelsen.se/Halland/Sv/djur-och-natur/skyddad-natur/strandskydd/Pages/har-fanns-strandskydd.aspx>

McDowell, L. (2010). Interviewing: Fear and Liking the Field. I DeLyser, D., Herbert, S., Aitken, S., Crang, M., & McDowell, L. (2010). *The SAGE handbook of qualitative geography*. London: SAGE. 156-171. Tillgänglig:

<http://ebookcentral.proquest.com.ezproxy.ub.gu.se/lib/gu/detail.action?docID=743488>

McFarlane, C. (2012). Rethinking Informality: Politics, Crisis, and the City. *Planning Theory & Practice*, 13(1), 89-108. Tillgänglig:

<http://www.tandfonline-com.ezproxy.ub.gu.se/doi/abs/10.1080/14649357.2012.649951>

Naturvårdsverket. (2016). *Strandskydd både för friluftsliv och för växter och djur*.

Tillgänglig:

<http://www.naturvardsverket.se/Var-natur/Skyddad-natur/Strandskydd/>

Oxford English Dictionaries. (u.å.). *state*. Hämtad 2017-05-22 från:

<https://en.oxforddictionaries.com/definition/state>

Porter, L. (2011). Informality, the Commons and the Paradoxes for Planning: Concepts and Debates of Informality and Planning. I Porter, L., Lombard, M., Huxley, M., Ingin, A., Islam, T., Briggs, J., . . . Watson, V. (2011). Informality, the Commons and the Paradoxes for Planning: Concepts and Debates for Informality and Planning Self-Made Cities: Ordinary Informality? The Reordering of a Romany Neighbourhood The Land Formalisation Process and the Peri-Urban Zone of Dar es Salaam, Tanzania Street Vendors and Planning in Indonesian Cities Informal Urbanism in the USA: New Challenges for Theory and Practice Engaging with Citizenship and Urban Struggle Through an Informality Lens. *Planning Theory & Practice*, 12(1), 115-120. Tillgänglig:

<http://www.tandfonline-com.ezproxy.ub.gu.se/doi/abs/10.1080/14649357.2011.545626>

Roy, A. (2005). Urban Informality: Toward an Epistemology of Planning. *Journal of the American Planning Association*, 71(2), 147-158. Tillgänglig:

<http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/01944360508976689>

Roy, A. & AlSaiyad, N. (red.) (2004). *Urban informality: transnational perspectives from the Middle East, Latin America, and South Asia*. Lanham, Md.: Lexington Books

Samhällsbyggnadskontoret. (2015). Detaljplan för del av Tyludden 1:1 – SALT. I Halmstad kommun, *Handlingar och Protokoll 2015-02-24*, 16-18. Halmstad: Halmstad kommun, Samhällsbyggnadskontoret. Tillgänglig:

<https://www.halmstad.se/download/18.45ea2a5514ac3d7edba8c09d/1452498369470/150224-KF-handlingar-PUL.pdf>

Samhällsbyggnadskontoret. (2014a). *Framtidsplan 2030 – Strategisk översiktsplan för Halmstads kommun*. Halmstad: Halmstads kommun. Tillgänglig:

<https://www.halmstad.se/download/18.1bbf6fc41467fd14a1d647cc/1452500229947/Framtidsplan+2030+lagkraftvunnen+20140714.pdf>

Samhällsbyggnadskontoret. (2014b). Granskningsutlåtande. Tillhörande detaljplan för del av Tyludden 1:1, Tylösand, Halmstad. I Halmstad kommun, *Handlingar och Protokoll 2015-02-24*, 36-48. Halmstad: Halmstad kommun, Samhällsbyggnadskontoret. Tillgänglig:

<https://www.halmstad.se/download/18.45ea2a5514ac3d7edba8c09d/1452498369470/150224-KF-handlingar-PUL.pdf>

Samhällsbyggnadskontoret. (2014c). Planbeskrivning. Antagandehandling tillhörande detaljplan för Del av Tyludden 1:1. I Halmstads kommun, *Handlingar och protokoll 2015-02-24*, 49-78. Halmstad: Halmstads kommun, Samhällsbyggnadskontoret. Tillgänglig:

<https://www.halmstad.se/download/18.45ea2a5514ac3d7edba8c09d/1452498369470/150224-KF-handlingar-PUL.pdf>

Samhällsbyggnadskontoret. (2014d). Detaljplan för del av Tyludden 1:1 – beslut om antagande. I Halmstads kommun, *Handlingar och protokoll 2015-02-24*, 32-35. Halmstad: Halmstads kommun, Samhällsbyggnadskontoret. Tillgänglig:

<https://www.halmstad.se/download/18.45ea2a5514ac3d7edba8c09d/1452498369470/150224-KF-handlingar-PUL.pdf>

Sveriges Riksdag. (2017). *Miljöbalk (1998:808)*. Tillgänglig:

<https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk->

[forfattningssamling/miljobalk-1998808_sfs-1998-808](#)

Tema Stadsbyggnad. (2012). Miljökonsekvensbeskrivning detaljplan för del av Tyludden 1:1. I Halmstad kommun, *Handlingar och Protokoll 2015-02-24*, 79-92. Halmstad: Halmstad kommun, Samhällsbyggnadskontoret. Tillgänglig:
<https://www.halmstad.se/download/18.45ea2a5514ac3d7edba8c09d/1452498369470/150224-KF-handlingar-PUL.pdf>

Triantis, L., & Vatavali, F. (2016). Informality and Land Development in Albania: Land Reforms and Socioeconomic Dynamics in a Coastal Settlement. *Geografiska Annaler: Series B, Human Geography*, 98(4), 289-303. Tillgänglig:
<http://onlinelibrary.wiley.com.ezproxy.ub.gu.se/doi/10.1111/geob.12105/full>

Vetenskapsrådet. (2002). *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Vetenskapsrådet. Tillgänglig:
http://www.gu.se/digitalAssets/1268/1268494_forskningsetiska_principer_2002.pdf

Williams, G., Meth, P., & Willis, K. (2014). *Geographies of developing areas : The Global South in a changing world* (Second ed.). New York: Routledge.

WSP. (2013). *Översyn av tillämpningen av strandskyddslagstiftningen*. Stockholm: William Sale Partnership. Tillgänglig:
<http://www.strandskyddsdelegationen.se/wp-content/uploads/%C3%96versyn-av-till%C3%A4mpningen-av-strandskyddslagstiftningen-WSP.pdf>

GIS Referenser

Sveriges lantbruksuniversitet (SLU). (2016). Hämtad 2017-04-07 från
<https://zeus.slu.se/get/?drop=>

Lantmäteriet. (u.å.). *Hämta öppna geodata*. Hämtad 2017-05-16 från
<http://www.lantmateriet.se/sv/Kartor-och-geografisk-information/Kartor/oppna-data/hamta-oppna-geodata>

Diva-GIS. (u.å.). *Spatial Data Download. Country: Sweden*. Subject: Administrative areas

(GADM). Hämtad 2017-05-16: <http://www.diva-gis.org/datadown>

Bilagor

Bilaga 1 - Intervjufrågor

Vad är ert jobb inom Halmstad kommun, och hur länge har ni arbetat?

Vad var det som drog er till jobbet?

Vad är Halmstad kommun för dig? Finns det något som du är extra stolt över, och något du är mindre stolt över med ditt jobb i Halmstad kommun?

Vad är det som gör Halmstad attraktivt i dina ögon?

Vad betyder Tylösand för Halmstad?

Vad skulle ni säga är de bästa med Tylösand, vilket potential har området?

Ev. Direkt Fråga: Vilken betydelse har stranden/kustområdet?

Hur ser ni på strandskyddet (ert perspektiv)?

Vilka, skulle ni säga, är strandskyddets viktigaste funktioner? (specifikt i Tylösand?)

Hur påverkar detta planeringen av kustområdet?

En rapport från WSP år 2014 säger att endast 15 % av dispensutgivningar från kommunen är formellt korrekta enligt strandskyddslagen. Vad tror du detta beror på?

Hur ser du på målen att bevara och utveckla stranden? Vilka eventuella utmaningar kan uppstå om bägge skall realiseras?

Vilken roll har strandskyddet i denna fråga?

Hur skulle ni säga att Salt passar in i frågan kring strandens bevarande och utveckling, om man då tar det som ett exempel?

Att bevara och utveckla låter som två olika ändamål, hur tror du att detta eventuellt kan skapa förvirringar?

Vissa skulle säga att byggen som Salt går emot strandskyddets syfte, vad tror ni är orsaken till detta?

Detaljplanen rörande Salt blev överklagad och avslagen av länsstyrelsen, vad tror du det kan ha berott på?

Hur tycker ni att länsstyrelsen har bidragit med överseende kring detta fallet?

Hur tänker du dig kring Tylösand inom ett framtidsperspektiv?

Finns det något du vill tillägga utöver det som redan frågats?

Bilaga 2 – Kartor

Studieområdet

1 cm = 200 km

Författare: Rita Wahlström & Samuel Gök
SE4200 VT17 maj
Källor: SLU geodatabase (<http://zeus.slu.se/get/?dopn>),
Lantmäteriet Öppna geodata (<http://download.opendata.lantmateriet.se/>)
Diva-GIS (<http://www.diva-gis.org/databadown>)
Koordinatsystem: SWEREF99 TM
Projektion: Transverse Mercator

1 cm = 13 km